

Norwegian  
65-0206

**Dørene I Døren**  
Doors In Door

Februar 6, 1965  
Flagstaff, Arizona USA

Av  
**William Marrion Branham**

Dette heftet (tale) kan fritt bli reproduisert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved [www.CreativeCommons.org](http://www.CreativeCommons.org).

# Dørene I Døren

...Her denne morgen. Jeg tenkte på tiden da jeg kom til flagstaff for første gang. Det er omtrent, jeg antar tretti åtte år siden, kanskje førti. Jeg snakket om å komme opp bakken. Det var ingen snø, men min lille T-modell kunne nesten ikke komme opp bakken. Den kunne gå tretti miles i timen, (ca 50 Km) men det var femten *den* veien, og femten *denne* veien. Dere vet, på noen av disse veiene vi hadde her. Det var litt av en...

<sup>2</sup> [En broder på plattformen sier: »Hvorfor gir du oss ikke dette Ford diktet?» - Ed.] Broder Carl! [»Vær så snill.»] Nei. Han forteller meg om et lite dikt som jeg hadde en gang på en av mine Ford biler. Det er ikke noe passende sted å gi det Broder Carl.

<sup>3</sup> Vi er veldig takknemlige. Jeg hadde så mange fine vitnesbyrd denne morgen, å høre fra disse brødrene. Jeg møtte noen av mennene.

<sup>4</sup> Det var nettopp en forkynner som talte her, en liten Spansk broder som ga sin...den lille gutten tid til å synge. Var det ikke vidunderlig for en seks år gammel gutt? [Forsamlingen sier: »Amen.»] Du verden, den fineste lille stemme jeg noen gang har hørt, av en liten gutt som det.

<sup>5</sup> Denne broderen, brødrene glemte det, men han holder et møte her i byen vår. Jeg tror det er nede hos Church of God, eller Assemblies of God? [Broderen sier: »Assemblies.»] Assemblies of God, nede hos Assemblies of God. Jeg er sikker på at dere vil sette pris på deres...Deres nærvær. Hvor lenge varer møtene broder? [»Til Søndag.»] Til Søndag. [»Søndag kveld.»] Til Søndag kveld. [»Vi skal ha ekstra sang i kveld.»] Sir? [»Vi skal ha ekstra sang i kveld.»] Ekstra sang i kveld. Dere er alle hjertelig invitert til å komme til dette møtet. [»Halv åtte.»] Halv åtte, i kveld. Hvor er kirkens beliggenhet broder? [»113 West Clay.»] Vil noen fortelle hvor det er? [»113 West Clay.»] 113 West Clay Street, rett her i byen Flagstaff. Jeg er sikker på at dere vil...

<sup>6</sup> Er den lille gutten med deg? [Broderen sier: »Nei.»] Nei, hans pappa vil synge. Synger du, gjør du? Vel, det er fint, jeg antar det er riktig, for en gang. Det er veldig sjelden man ser dette; men det er, vanligvis dersom det er et talent i familien, så tar det fra resten av dem, tror jeg. Så de har... [»Det begynte med faste og bønn, Broder Branham.»] Faste og bønn, det er virkelig fint.

<sup>7</sup> Dere vet, at dersom Amerika, og alle sammen, om alle våre Amerikanske familier var slik som det, vel, da kunne de gi politistyrken avskjed. Tusenårsriket ville være i gang, ville det ikke? Det ville...Det ville være rett i

første klasse da. Det stemmer. All død ville forsvinne, all sykdom, sorg, alle skuffelser, og vi ville være lik Kristus.

<sup>8</sup> Så vi er glade. Og jeg hører alle disse fine vitnesbyrdene! (Jeg) hadde det privilegium å møte Broder Earl, for første gang. Og sist kveld talte jeg til hans hustru, hun hadde blitt kalt ut og helbredet, flere ganger, i møtene; (de) sa at i siste møtet var hun på plattformen.

<sup>9</sup> Så, det gjør oss litt, på en måte litt humoristiske. Jeg husket ikke Broder Earl, selv om jeg hadde hilst på ham et sted. Og...jeg satt ved vinduet sist kveld, og så at han skulle komme opp. Og en stor høy mann kom opp, med en sort mustasje. Jeg sa: »Her kommer han.» Og da...Billy, min sønn sa: »Å nei, (sa) han, »det er ikke Broder Earl. Han er mye yngre enn den karen.» Og da jeg møtte Søster Earl her sist kveld, og hadde det privilegium å få være i deres vakre hjem her i byen.

<sup>10</sup> Dette er et fint sted. Jeg vil alltid kalle det flaggstangen i stedet for Flagstaff. langt oppe på høyden her. Og jeg sier dere, dersom det er noen her fra Texas, så kan dere skryte nå. Jeg forlot Tucson i går, med omtrent sytti to eller sytti fem, (Fahrenheit varmegrader, ca 25 grader celsius – Red) noe omkring det. Og her oppe denne morgen (må jeg) ha ytterfrakk på meg. Dere ser, hva de har i Texas, det har vi her i Arizona. Har vi ikke? Det stemmer. Vi er rett her.

<sup>11</sup> Denne tiden for fellesskap! Gamle Doktor Bosworth, en venn av meg, mange av dere kan kanskje ha kjent Broder Bosworth. Han var en av de helligste gamle menn. Og han sa til meg en gang. Han sa: »Broder Branham, vet du hva *fellesskap* er?» Jeg sa: »Jeg tror det Broder Bosworth.»

<sup>12</sup> Han sa: »Det er to karer i samme båt. De må dele litt. (Eng.Fellowship, two fellows in one ship –Red.)

<sup>13</sup> Så det er hva fellesskap er. Vi tar og gir, deler med hverandre; med Broder Carl Williams, og resten, Broder Outlaw. Å, en av de første mennesker i Arizona som noen gang sponset et av mine møter, var Broder Jimmy Outlaw. Og vi har vært hjertebrødre siden den gangen. Og vi er veldig glade for dere alle, for forkynnere og brødrene som vi møtte rundt her. Jeg har ikke tid til å håndhilse på alle, som jeg gjerne ville like å gjøre, men det er et fellesskap hvor vi kommer sammen.

<sup>14</sup> Det bare minner meg om...om Phoenixstevnet. Jeg har hatt det privilegium, siden (chapteret) først begynte, («chapter» er navnet på et lokalt samlingssted for »Full Gospel Business Men» Red.), og til å hjelpe med å organisere (disse samlingsstedene), og å tale i dem. Og det er den eneste

Tørk bort sorgens tårer,  
Og la meg fra denne dag  
Helt bli Din!

<sup>301</sup> Enhver dør åpen! Å, bare berøre den lille knappen, og se dem alle gå rett rundt sirkelen og sier, »Kom inn, Herre Jesus, vær min Herre, mitt alt.

Å, la meg fra denne dag,  
Ikke la Deg stå ved døren

Men helt bli Din!

<sup>302</sup> Dere som løftet deres hender og ønsker å bli ledet videre mot Herren, jeg spør dere om å gå ned til vekkelsen i kveld. Og jeg er sikker på at pastoren der vil ta dere herfra til gjestgiveriet. Han har six pence (penger), eller hva som ble gitt, til å ta seg av det, og all vinen og oljen for å tømme i. Han kan avslutte jobben.

<sup>303</sup> Gud velsigne dere nå. Jeg vil gi møtet tilbake til, jeg antar, Broder Williams, eller hvem det er...All right.

<sup>296</sup> Elsker dere Ham? Å, jeg tror at Han er så vidunderlig! Gjør ikke dere? [Forsamlingen sier, »Amen.» - Ed.] Kjenner dere ikke at Hans Nærvær bare på en måte skrubber deg ut? Jeg kjenner med riktig religiøs da, føler det virkelig godt. Det er noe med det.

Min tro ser opp til Deg,

Du Golgata's Lam,

Guddommelige Frelser;

Hør meg nå mens jeg ber,

Ta bort all min synd,

Å la meg fra denne dag,

Helt bli Din!

<sup>297</sup> Jeg vil at dere, når vi nynner dette neste verset av denne vakre salmen, menighetens gamle salme. Jeg vil at dere skal håndhilse på noen. Bare forbli på din stol, bare si; »Gud velsigne deg broder. Gud velsigne deg søster. Så glad for å være sammen med deg her!» La oss gjøre det. [Broder Branham og forsamlingen nynner, *Min Tro Ser Opp Til Deg*, og håndhilser på hverandre – Ed.] Gud velsigne dere, Carl, og Broder Williams. Jeg er glad for å være her.

<sup>298</sup> Bare tenk, Metodisthender tar tak i Pinsevenner, Baptister tar tak i Presbytere.

Å la...fra denne dag

Helt bli Din!

<sup>299</sup> Som vi synger sakte nå, fra bunnen av våre hjerter. Dere vet, etter et skrubbene, skollene Budskap, så tror jeg det er godt å komme inn i Ånden å synge i den Hellige Ånds sødme.

<sup>300</sup> Å hvor kjært det er for brødre å bo sammen i enhet!» Bibelen sier, »Det er som salveoljen som var på Arons skjegg, som rant ned til folden på hans kledning.» Dere er vidunderlige mennesker her oppe. Jeg håper å få komme tilbake å se dere før Jesus kaller meg, eller Tusenårsriket. Hvis jeg ikke gjør, så vil jeg se dere over floden der borte. Jeg vil møte dere ved floden. Amen. Sett opp et stevnemøte.

Mens livets mørke labyrint jeg treder

Og sorg omkring meg spreder,

Vær Du min Leder;

Byd mørke å bli til dag,

(det lille Lyset de snakker om)

organisasjonen jeg tilhører. Det er ikke en organisasjon. Det er bare et organ som arbeider blant folket.

<sup>15</sup> Og dersom noen av dere menn her denne morgen, som ikke tilhører dette fellesskap, dette Christian Business Men, Full Gospel, la...om dere vil tro, og ta mitt ord, så er det en av de fineste grupper med mennesker. Og til forkynner brødre, den er ikke imot din menighet, den er for din menighet. Det er deres måte å plassere det til menigheten.

<sup>16</sup> Jeg bare tittet omkring på denne vakre damen her, som nettopp sang den sangen for noen få øyeblikk siden. Jeg har hørt mange forsøk på det, men den damen hadde en stemme som kunne bære det rett, dere vet, uten å pipe. Jeg likte det så godt, dame, det var veldig, veldig fint. Det var veldig fin sang. Jeg satte pris på det.

<sup>17</sup> Og, denne morgen, så minner det meg på en måte om en liten... liten fortelling. Jeg... jeg liker å jakte og fiske. Og en av grunnene til at jeg er her i Arizona, er for å jakte og fiske. Jeg liker det. Så jeg fisket en gang i New Hampshire.

<sup>18</sup> Og jeg antar at jeg har en masse med partnere her inne som liker å fiske, både menn og kvinner. Alle liker det.

<sup>19</sup> Så jeg hadde et bitte lite telt som jeg hadde fullpakket høgt oppe over hvor, dere kjenner karene, (det) var på en måte litt tungt eller noe, kunne ikke gå dit opp. Og der var mange fine av disse, Bekkeaurer, og Brune, Square tail (Firkant hale) Cutthroat. Å, de er bare fulle, disse små bielvene som kommer ned fra toppen av fjellene i New Hampshire. Og små Ørretter, kanskje fjorten til seksten tommer lange, bare masser av dem! Og jeg bare... Jeg dro over der og fisket dem, bare for gleden i å ta dem, og slippe dem løs igjen. Hvis jeg drepte en, da måtte jeg spise den, hale den inn.

<sup>20</sup> Jeg hadde noe av dette (moose willow) pilekrattet som vokste opp, og... og hver gang så måtte jeg skru mitt fluesnøre, jeg hadde en liten Royal Coachman, (navnet på en flue). Jeg kastet inn der med den, og jeg måtte skru den rundt en masse med pilekratt. Og jeg tenkte, »Vel, jeg skal ta ei øks og gå opp der denne morgen, og... og hugge dette pilekrattet ned, slik at ikke snøret tar borti det.» Å, jeg så tilbake under en liten...omtrent som en bever dam, og de bare lå der inne (fiskene) og ventet på at denne Coachman (insektflua) skulle komme på dem. Og hele natten lang... jeg brukte å ta (dem) ut av håret mitt, men jeg har ikke nok hår får dem å komme inn i nå. Så jeg bare... det var bare slik de ville vokte dem. Så jeg kom opp der den morgenen, tok denne lille øksen og hugg ned dette pilekrattet. Jeg hadde tre eller fire, som jeg skulle lage i stand til frokost, og så komme tilbake. Og jeg er ikke noen særlig god

kokk. Jeg fortalte min hustru at jeg ikke kunne koke vann uten å svi det. Så dere vet at det ville være veldig dårlig jobb for matlaging.

<sup>21</sup> Så på min vei tilbake, hadde det vert en bjørnemor med to unger, og de hadde kommet inn i mitt lille telt. Snakk om å »kjøre til vrak,» eller noe. Dere vet ikke noe om å »kjøre til vrak» før du sliper en bjørn inn i teltet. Det er ikke hva de ødelegger... hva de spiser, jeg mener, det er hva de ødelegger. Jeg hadde en liten ovn, denne lille hyrde-ovnen der inne, og de ville komme seg opp på den lille ovnen og bare hoppe opp og ned, man kunne høre skramlingen av ovnsrøret, og (de) bare moset den i stykker. Og da jeg kom opp, så hadde jeg en lite rusten 22 (kaliber) rifle liggende der inne, men jeg hadde denne øksen i min hånd.

<sup>22</sup> Og da jeg kom opp, så løp moren av sted til en side, og hun kalte på ungene sine. En av ungene fulgte med, men den andre ble sittene, en bitte liten fyr. Dere vet, i Mai, (de) hadde nettopp kommet ut (av hiet). Ryggen hans var krummet imot meg slik som *dette*. Og jeg tenkte, »Hva er det han gjør?» Vel, hun, (moren) så over på meg. Jeg så etter et tre, for bare å se hvor... hvor nært det var, for de kan klore deg vet dere, angående de små. Og du kan ikke snakke dem ut av det. Så jeg vokter moren for en liten stund. Hun fortsatte å kalle, og lagde lyder, omtrent som en fugl. Man må vite hva en lyder som. Så hun fortsatte å kalle på den ungen, og den ungen ville ikke komme.

<sup>23</sup> Vel, jeg tenkte på rifla mi. Og jeg tenkte, »Nei, dersom jeg løper inn der og griper den rifla, hvis jeg skyter moren, og forlater to foreldreløse i skogene," jeg ønsket ikke å bli skyldig i det. Og dessuten, hennes angrep, (og) denne 22 kaliberen ville være noe liten. Og noen ganger så gikk den ikke av, jeg måtte trekke av tre til fire ganger for å få den til å gå av. Så jeg tenkte, »Vel, jeg vil bare komme meg over til treet der, dersom hun skulle komme over hit. Jeg ville bare komme meg opp i treet, få tak i en liten svepe og bare piske dem over nesa.» Nesa deres en veldig bløt. De vil bare hyle, og så gå ned, og de vil la deg være i fred. Så jeg tenkte, »Jeg vil komme meg til det treet.»

<sup>24</sup> Men nysgjerrigheten til den lille fyren, åh, han satte seg opp slik som *dette*. Og jeg tenkte, »Hva er det han gjør?» Jeg fortsatte å smyge meg omkring, vokter henne, dere vet, kom meg litt lenger bort, og nærmere treet, for hun fortsatte å kalle på ungen. Så jeg kom litt lenger over, og vet dere hva den lille fyren hadde gjort?

<sup>25</sup> Nå, jeg liker flapjacks, (små pannekaker), eller pannekaker, jeg tror det er hva dere kaller dem her ute. Nede i Sør, så kaller vi dem for flapjacks. Og jeg er ikke noe flink til å lage dem, men jeg er sannelig flink til å spise dem. Og dere vet at jeg var en Baptist. Og jeg liker ikke å dynke dem; jeg liker å

<sup>290</sup> Tilgi oss for våre feil. Å, vi er så fulle av dem Herre. Og vi har ingenting som vi kan tilby Herre, fordi, alt som vi har, har Du gitt til oss. Som Gabe sa, i den lille fortellingen vi nettopp fortalte, »Du, sannelig elsker Du oss Herre, ellers så ville Du ikke gjøre dette.» Og å tenke, disse menneskene som har sittet her siden tidlig i morges, siden klokken åtte, det er fire timer de har sittet her inne. De elsker Deg Herre. De elsker Deg. Nå Far, vil Du sende den Hellige Ånds salve, og åpne våre øyne. Må vi...

<sup>291</sup> Disse som er her i byen, må de haste til denne vekkelse i kveld, og må det bli slik en utgytelse! Gi det Herre. Må en gammeldags vekkelse begynne her i byen. Gi det. Velsign hvert menneske som setter frem, enhver av Dine tjenere utover hele verden, som setter frem en anstrengelse. Vær med dem Herre, og hjelp dem.

<sup>292</sup> Åpne våre øyne slik at vi kan se mer og mer Kristi likhet. Gi det. Tilgi oss vår synder.

<sup>293</sup> Og disse som løftet sine hender Far, jeg overgir dem til Deg. Motta dem. Jeg har sitert Ditt Eget Ord Herre, som, »Himler og jord skal forgå, men» Du sa, »den,» som er personlig pronomen, »den som hører Mitt Ord...» Herre, de kan ha vert oppbrutte og enkle, men noen hørte dem. Sæden (frøet) falt. »Den som hører Mine Ord og,» konjunksjon (sammenbinding), »tror på Ham som sendte Meg,» fordi han gjorde dette, »han har nå (presens) evigvarende Liv, og skal ikke komme til dom, men har gått over fra døden til Livet.» De løftet deres hender Herre. De brøt hver en vitenskapelig lov; tyngdekraften holder våre hender nede. Men de beviste at det er en ånd i dem som kunne lytte til bankingen på døren, og rekke seg ut med sine hender mot Himmelen. Åpne døren. Åpne Herre, og kom inn. Vi de Dine. Motta oss, i Jesu Kristi Navn. Amen.

Jeg elsker Ham, Jeg elsker Ham

Fordi Han først elsket meg

Og kjøpte min frelse

På Golgata's tre.

<sup>294</sup> Elsker dere Ham? Kan vi bare lukke våre øyne for et øyeblikk. Med våre hjerter, med våre hender oppe.

Jeg elsker Ham, Jeg elsker Ham for...

<sup>295</sup> Vi aksepterer Din banking, denne morgen Herre. Mine hender er oppe. Alle våre hender er oppe Herre. Kom inn nå Herre Jesus. Kom inn til våre hjerter og hold måltid med oss, og vi vil holde måltid med Deg.

Golgata's tre!

til å elske ham slik som din hustru elsker deg. Og dere hustruer, (og) hvordan mange kvinner...

<sup>281</sup> Hvordan mange mødre her denne morgen med deres små barn, hvor mange fedre; å du, der er mang en mann som ser på en barneseng, en liten opptørket stakkars liten ting, forkrøplet, og se på hvor fine små barn dere har. Ser dere? Og mang en liten gammel, kanskje...

<sup>282</sup> Å Gud! Det er så mange ting, om dere bare ser. Han har vert så god mot oss Amerikanere. Kan dere ikke bare kjenne at dere ville like å ha litt salve, denne morgen; »Åpne mine øyne litt videre Herre, åpne mine øyne?» Som vår søster så vakkert sang, »Hans øyne er på den lille spurven, bare en liten spurv, og jeg vet at Han passer på meg.»

<sup>283</sup> Han passer på deg rett nå. Kan dere bare høre, nede et sted, et lite bank slik som *dette*, [Broder Branham banker på noe – Ed.] »Jeg er på besøk denne morgen?» Det er den største ære som noen gang kunne bli betalt, om dere kan kjenne denne bankingen på ditt hjerte.

<sup>284</sup> Vil du løfte din hånd og si, »Ved dette Herre, ved Din hjelp og Din nåde, fra i dag av, så vil jeg leve så nær til Deg som jeg vet å leve. Det er alt jeg vet å spørre Deg om.» Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. »Ved Din hjelp og nåde, i dag, fra i dag av, jeg vil aldri glemme dette.»

»Se, Jeg står ved døren og banker. Dersom noe menneske...»

<sup>285</sup> Husk nå, hvor banket Han? Ved låven? Nei. Ved baren? Nei. Hvor banker Han? Ved menigheten!

<sup>286</sup> »Om noe menneske vil høre Min Røst, og åpne opp for Meg, så vil Jeg komme inn og holde måltid med ham, og han med Meg.»

<sup>287</sup> Kjære Gud, disse små oppbrutte, oppblandende, få ord som har blitt sagt denne morgen, la på en eller annen måte den Hellige Ånd tolke dem til folkets hjerter.

<sup>288</sup> Det var mange Herre, kanskje ut av disse hundre her, var det tyve eller tretti mennesker som løftet sine hender. Jeg har ingen måte å vite hva de trenger Herre. Men jeg vet at det bare er noen få minutter til klokken tolv, og så er Herrens Komme; likevel, før denne snøen smelter fra bakken kan vi ha blitt innkalt, og dette kan være øyeblikket som vil forandre hele fremtiden, om de enten blir etterlatt eller vil gå opp.

<sup>289</sup> Kjære Gud, ydmykt aksepterer vi Jesus, vi aksepterer hele Hans Ord. Fyll oss Herre, fyll oss med Din Hellige Ånd, slik at våre liv automatisk vil bære frukt. Gi det Herre.

virkelig døpe dem, virkelig helle melassen (sirup) på dem. Jeg hadde en krukke med sirup, omtrent så høy, som sto der, en liten to liters krukke for mine pannekaker.

<sup>26</sup> Og den lille karen dere vet, en bjørn liker søtsaker, uansett. Han hadde fått åpnet denne bøtten med sirup. Og han satt der med denne lille labben omtrent så vid. Han hadde det oppe på armen sin, og han bare slikket sin lille fot ned, og slikket slik som det, dere vet. Det stemmer. Han slikket med den lille tungen. Og jeg begynte... Og om jeg hadde hatt et kamera, så ville jeg ha likt å vise det denne morgen, bare for å se på det. Der var han, satte sin lille for ned der, og slikket som det. Han brydde seg ikke om meg, han bare fortsatte å slikke slik som det. Han slikket den krukken ut.

<sup>27</sup> Jeg ropte etter ham slik som det, og han snudde seg rundt og så på meg slik. Han kunne ikke få opp øynene sine, han var bare så full av sirup, over sine øyne, magen hans, han var bare så full av sirup som han kunne bli! Og så, etter en stund stabbet han sidelengs og gikk over til sin mor. De fikk ham opp der i buskene og begynte å slikke ham. De var redde for å sette etter krukken, men de kunne slikke ham.

<sup>28</sup> Og jeg sa: »Om ikke det er et godt gammeldags pinsemøte; bare å bli så full av gode søte saker, de går ut, og noen slikker det av. Det er et virkelig fellesskaps møte. Vi kommer som dette, for å få våre hender i krukken, hver og en av oss, helt opp til albuen, av Guds velsignelser. Jeg er sikker på at dere vil finne at vekkelsen som blir holdt nede hos Assemblies of God, pågår der nede nå. Herren velsigne dere.

<sup>29</sup> Jeg sa i Phoenix, forleden dag, en liten... Jeg håper at dette ikke lyder helligbrøde, angående en liten forkynner som gikk til plattformen hver morgen i tyve år. Han ville tale i tyve minutter, og så være ferdig. De kunne ikke forstå hvorfor det var slik. Så en morgen så talte han i omtrent fire timer. Diakonene kalte ham tilbake, og sa, »Pastor, vi elsker deg virkelig.» De sa, »Vi tror dine buskaper er vidunderlige.» »Vi vet, at som et diakonstyre, så har vi vøktet deg, og tatt tiden på deg. (Det er) nøyaktig tyve minutter hver Søndag morgen.» Og de sa: »Denne morgen var det fire timer.» »Vi forstår det bare ikke.»

<sup>30</sup> Han sa, »Jeg skal fortelle dere.» Han sa, »Hver morgen, når jeg går for å preke,» han sa, »når dere kaller meg (frem) på plattformen, så tar jeg en av disse Life Savers under tungen min. (Pastiller - Red.) Og han sa, »i løp av tyve minutter, når det dropset er borte, så er jeg ferdig,» han sa, »Da vet jeg at det er tid for å slutte.» Og han sa, »Det som var feilen denne morgen, var at jeg fikk en knapp.»

<sup>31</sup> Carl Williams og Jewel Rose, mine virkelige hjertebrødre og venner, de dro ned til sentrum forleden dag og fikk tak i en knapp omtrent så stor, for å gi den til meg, og, men jeg har den ikke denne morgen. Vi er takknemlige for å være her.

<sup>32</sup> Nå, er det noen her som kjenner Doktor Lee Vayle? Jeg tror ikke...kanskje ikke. Han var Baptistforkynner Doctor of Divinity (Teologisk doktorgrad), og han har sine grader. Han var en lærer i ungdomsskolen fra begynnelsen, og han er en veldig fin lærd mann. Og mine lydbånd om de *Syv Menighetstider*, sendte jeg til ham for å grammatistere dem. Fordi, min gamle Kentucky dialekt ikke er noe god for dem som leser bøkene, så han skulle grammatistere dem for meg. Og så, etter at han var ferdig, og hadde sendt det tilbake et par ganger, for flere uttalelser. Bøkene er til trykking nå, etter omtrent tre eller fire år.

<sup>33</sup> Han spurte meg, han sa, »Kan jeg skrive en bok, bare mine kommentarer?» Og jeg sa, »Vel, det er i orden Broder Lee.» Og jeg tenkte...

<sup>34</sup> Da sa han, »Jeg kommer til å si noe.» (Han) sa, »Den skal ikke selges; (men) gies bort.» Jeg sa, »Vel, jeg er sikker på at det er all right.» Ser dere?

<sup>35</sup> Så de hadde støtte (sponsing) på cirka ti mennesker, som støttet det, som kostet dem omtrent femten hundre Dollar tror jeg, for ti tusen av dem (bøkene.) Vi fikk dem, de kom fra trykkeriet for et par dager siden. Vi fikk bare to eller tre i går, og Billy brakte dem opp. Og de...de gir dem bort. Jeg har ikke lest den, jeg vet ikke hva han sa. Men jeg...Dette er ved tro. Men jeg er sikker på, at dere ville like å ha en, så bare skriv til oss, og det vil bli sendt til dere. Ser dere? Den er kalt for, *Det Tyvende Århundrets Profet*.

<sup>36</sup> Og så la jeg merke til i bildet her, foran i boken, mange av dere har dette bildet, og har sett Det selvfølgelig. Det var hvor (bildet av) Herrens Engel ble tatt i Houston, Texas. Men de hadde skjært en del av Det bort.

<sup>37</sup> Da så jeg bak i den. Og hvor mange her har noen gang vert i et av møtene, la oss se? Jeg antar at omtrent dere alle har. Dere kan høre meg si mange ganger, »Den skyggen henger over noen.» Dere ser, at dersom man gjør en uttalelse, og det ikke er sant, så vil ikke Gud ha noe å gjøre med det. Dere vet at Gud ikke er assosiert med løgner, men Han bakker bare opp hva som er sant.

<sup>38</sup> Så da Han fortalte Moses, når Han møtte ham der tilbake i ørkenen, i Ildstøtten, tilbake i den brennende busken, da Han brakte disse mennesker ut, disse som ville følge Moses ut på reisen. Da kom Han ned på Sinai Fjellet, (i) den samme Ildstøtten, og stadfestet at hva Moses hadde sagt var sannheten.

<sup>274</sup> Sa, »Du vet, jeg er en dårlig skytter.» Sa, »Jeg kunne ikke treffe noen ting, men,» sa, »vi...vi trengte virkelig dette kjøttet hjemme.» Og sa, »Se bare på det fine viltet som Han ga meg, disse fuglene og disse kaninene.» Han sa, »Jeg har nok for hele neste uke.» Sa, Han må ha elsket meg, for jeg kan ikke treffe noen ting, vet du.» Sa, »Jeg kunne ikke treffe det, men bare se hva Han har gitt meg. Så sa han, »Han må ha elsket meg, for ellers ville Han ikke gitt meg dette.» Sa, »Det stemmer.»

<sup>275</sup> Og han sa, »Vel, jeg hadde en underlig liten banking på min dør der nede. Han fortalte meg å snu rundt, og sa, 'Gabe, din sol går også ned.' Sa, »Pastor, vet du hva jeg gjorde pastor?» Han sa, »Jeg ga Ham et løfte.»

<sup>276</sup> Han sa, »Gabe, jeg vil spørre deg om noe.» Sa, »Hvilken preken talte jeg da du følte det slik?» Han sa, pastor, eller sa, »Vent et øyeblikk nå,» sa, »hvilken...hvilken...hvilket kor, sang?»

<sup>277</sup> Han sa, »Åh, sannelig liker jeg å synge nede i kirken, pastor.» Han sa, »Jeg elsker budskapene du forkynner, for de kommer fra den gode Boken, og jeg vet at det er rett. Men (han) sa, »Det var ikke dette.» Sa, »Han bare banket, og jeg så meg omkring der, og så hvor god Han var mot meg, og hva Han ga meg.» Han sa, »Søndag morgen skal jeg gå rett frem der hvor du står Han sa, »Jeg skal gi deg min høyre hånd, » sa, »fordi jeg har gitt mitt hjerte til Herren, rett der nede rundt åsen der.» Han sa, »Jeg kommer til å bli døpt, og ta min plass rett ved siden av min hustru. Og jeg kommer til å bli der til Herren kaller meg høyere.» Ser dere, han bare så seg omkring, og så hvor god Gud hadde vert mot ham.

<sup>278</sup> Jeg er en misjonær. Dersom dere kunne se gjennom de øyne som jeg ser gjennom nå, og se en Inder plassere de små sultne menneskene, mødre som sulter på gatene, deres små barn kan ikke engang gråte mer, på grunn av sult, og bare tenk på hva vi hadde her i dag. Se på bilene dere kom i. Se på klærne dere går med. Se på hvor rike dere er. Venn, kan du kjenne denne lille bankingen der et sted?

La oss be.

<sup>279</sup> Med våre hoder bøyet, og våre hjerter, som minuttene flyr mot klokken tolv. Min broder, søster, vitenskapen forteller oss at det er mindre enn tre minutter til midnatt. Om dere bare kan se omkring, og bare tenke en liten stund. Dine små barn sitter der ved siden av dere. Hvor mange små spastiske...

<sup>280</sup> Se på din fine hustru, broder, og tenk hvordan mange mennesker som er verd millioner av dollar, og elsker en kvinne av hele sitt hjerte, (og) hun er en barflue, (flyfille.) Han ville gi sine kalde millioner for å ha denne kvinnen



enn noen annen jeg kjente, men han var en dårlig skytter. Så en dag gikk hans pastor og ham på jakt.

<sup>264</sup> Og vi kunne aldri få gamle Gabe til å komme på linje med menigheten. Han ville bare ikke gjøre det. Han ville ikke komme på møter. Han sa, »Ah, går ikke ned der hvor hyklerene er.»

<sup>265</sup> Jeg sa, »Men, Gabe, så lenge som du holder deg utenfor, så er de større enn deg. Du skjuler deg bak dem.» Jeg sa, »Du skjuler deg bak dem. Du er mindre enn de er; de går ned og gjør en anstrengelse, ser du.»

<sup>266</sup> Og så sa han, »Jeg...jeg...jeg...jeg...jeg holder deg høyt, Mr. Bill. Men,» sa, »Jeg...jeg...jeg...jeg vet at gamle Jones går ned der, og han er ikke noen ting; han skyter craps (ternigspill – Red.) og alt det der.»

<sup>267</sup> Jeg sa, »Det er all right, Gabe. Det er i orden. Men husk, Jones må svare for det; du skal ikke, ser du. Dersom du bare går...» jeg sa, »Du har en god pastor.»

<sup>268</sup> Å, pastor Jones er en av de fineste menn som det er i landet!»

<sup>269</sup> Jeg sa, »La ham være ditt eksempel, hvis du ikke kan se lenger enn det. La ham være ditt eksempel.»

<sup>270</sup> En dag så sa Broder Jones, tok med seg gamle Gabe på jakt, og sa, »Vi fikk flere kaniner enn fugler den dagen enn vi nesten maktet å bære.» Og sa, »Kom inn om kvelden.» Sa, »Gamle Gabe kom bak helt nedlesset, dere vet, slik som det.» Og hans hustru var en ekte loyal Kristen. Hun hadde en plass rett der, en Hellig Ånds fylt kvinne, hun var alltid på sin post. Så hun var...Gamle Gabe kom bak, dere vet. Og pastor Jones sa at han så seg omkring, han kunne se, »Gamle Gabe fortsatte å se over skulderen sin slik som *det*. Solen gikk ned,» sa, »blir virkelig lav nå, det blir kjølig.» Sa, »etter en stund,» sa at han der, og »gamle Gabe kom opp. Han hadde løpet på haglgeværet hengende fullt av kaniner og fugler, og ting.» Sa, »Han banket pastoren på skulderen og sa, »Pastor?» Sa, snudde rundt og sa, »Ja Gabe, hva er det?»

<sup>271</sup> Så han tittet, og store tårer rant ned av han sorte kinn, hvor skjegget begynte å bli grått. Han sa, »Pastor, jeg har gått langs denne stranden her i omtrent en halv time.» Sa, »Jeg har vøktet solen gå ned.» Sa, »du vet, disse grå skjeggstubbene mine, og håret blir, (grått)» sa, »vet du, min sol går også ned pastor.»

<sup>272</sup> Sa, »Det stemmer, Gabe.» Og han stanset og snudde seg rundt og sa, »Hva er i veien med deg?»

<sup>273</sup> Han sa, »Min sol går også ned.» Han sa, »Vet du hva?» Sa, »Jeg tenkte, » han sa, »Herren må elske meg.» Sa, Selvfølgelig gjør Han det Gabe.»

<sup>39</sup> Nå. Gud vil gjøre dette. Han gjør alltid det. Så dette Lyset her, selvfølgelig forbinder vi Det med Gud, fordi Det har den samme natur og alle ting som Han gjorde da Han var her på jord.

<sup>40</sup> Så på dette, (ble det) sagt, »Denne personen her, jeg ser du er skygget til døden, en mørk skygge.» Hvor mange, mange av dere har hørt det (blitt) sagt! Vel, her ganske nylig i et møte, så var det noen nysgjerrige, som ønsket å se om de kunne få tatt et bilde av dette, og denne mannen hadde et kamera. Og jeg sa, »Denne damen som sitter her, er Fru, *så og så*,» hva det var. Jeg sa, »Hun er skygget til døden, hun har kreft.» Og akkurat da så knipset han bildet, for det var nære. Og der var det, den hetten, dødens sorte kreft som hang over kvinnen. Og så talte den Hellige Ånd tilbake igjen.

<sup>41</sup> Da de satte dette (bildet) i boken, så hadde de det avkuttet. De måtte bare legge dette inn der inntil de har fått en ny trykking av boken. Det er hvorfor dere ser dette løse arket der inne. Jeg tror det var *The Voice Of Healing* som trykket boken. (Boken om forklaringen av Menighetstidene – Red.)

<sup>42</sup> Nå er den absolutt gratis. Og de som støtter (arbeidet) som er bak her i boken, som satte femten hundre dollar i den, lot den bare komme ut til offentligheten, for å la offentligheten få lese dem. Så, den er gratis, og det er en fin liten bok. Jeg vet ikke hva innholdet er, jeg har aldri lest den; Faderen kjenner til det.

<sup>43</sup> Men se, Det var til meg, Det er absolutt Sannheten. Hva vi ser etter er Sannheten. Jesus sa, »Dere skal kjenne Sannheten, og Sannheten skal sette dere fri.» Og Han er denne Sannheten. Han er Jesus, Guds Sønn, Ordets Sannhet, for Han var Ordet gjort kjød. »I begynnelsen var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble gjort kjød og dvelte iblant oss.» Det gjorde Ham til Sannheten, fordi Ordet er Sannhet, og Han var Sannheten.

<sup>44</sup> Når vi ser ham komme tilbake i disse siste dager, denne store Guds bevegelse, (som) beveger seg over nasjonen, (i) verden, (og) samler mennesker for Bruden, det er Sannheten.

<sup>45</sup> For år siden, så sa de, »Der var ingen slik ting som å tale i tunger. Det var noe tøys.» Gud lovet det, og Han beviste det å være Sannheten. Det stemmer.

<sup>46</sup> Noen sa denne morgen, jeg tror det var vår edle søster der som tar seg av barna så mye angående deres dåp. Hun sa, »Du kan høre noen taler i tunger, men å høre noen syne i tunger, det var slik en vakker ting.»

<sup>47</sup> Jeg husker min første opplevelse ute ved Redigar Tabernacle i Fort Wayne, Indiana. Jeg tale, og hadde et helbredelsesmøte etter Broder B. E. Redigars død. Og Broder Bosworth hadde vert der, Paul Rader; og han var en

Baptist, og vi var. Så vi var meget gode venner. Og så, mens (jeg) talte der, og skulle til å be for de syke. Det var en underlig ting for mannen, men en dame brakte en liten gutt ned, som var krøpling. Og som han kom over plattformen, så kom det et syn fra Herren som fortalte ham alt om hva som var i veien med den lille fyren. Og jeg spurte piken om å gi... gi meg den lille gutten.

<sup>48</sup> Bare for søsterens vitnesbyrd nå, slik at dere kan se hvilken glede og hva den virkelige fenomenale Guds nåde kan gjøre, når Den virker ifølge Guds Ord, (etter) Guds løfte for tiden.

<sup>49</sup> Guds løfte til Noah vil ikke virke for oss i dag. Guds nåde til...til Moses. Vi kunne ikke ha Budskapet til Moses. Moses kunne ikke hatt Budskapet til Noah. Vi har Budskapet for tiden. Vi kunne ikke hatt Luthers Budskap. Vi kunne ikke hatt Wesleys Budskap. Dette er en annen tid. Gud har tildelt Sitt Ord til hver tidsalder. Og som den (bestemte) tidsalder kommer, så sender Han noen for å stadfeste dette Ordet, for å bevise at det er sant. Og nå ser vi i hver og en, akkurat slik som Jesus sa da Han var på jord. Han sa: »Dere anlegger (pryder) profetenes gravsteder, og (det var) deres fedre (som) la dem der.»

<sup>50</sup> Mitt folk, (slekt) er katolsk, som dere vet, i å være Irsk. Vi...de...de snakker om *Sankt Patrick*. De Katolske gjør krav på ham. Vel, han er likeså mye katolsk som jeg er. De snakker om *Joan of Arc*. De brente den piken på bålet som ei heks. Vi vet alle det, fordi hun var åndelig, og så syner. Et par hundre år senere, så gravde de opp disse prestenes legemer og gjorde bot, og kastet dem i elven. Men det er ikke hva som skal til.

<sup>51</sup> De går alltid glipp av det. Mennesket priser alltid Gud for hva Han gjorde, og ser frem til hva Han vil være, og overser hva Han gjør. Det er bare menneskets natur. Han har ikke forandret sin natur, verdens menneske.

<sup>52</sup> Vi finner ut at vårt Budskap er, i dag, Budskapet som vi har, (det er: »Kom ut av Babylon, og bli fri, bli fylt med Ånden, og din lampe trimmet og klar, se opp, din forløsning er nær,» disse ting er fremmed for mange mennesker som ånder og kaller på vår elskede Herres Navn.

<sup>53</sup> Men likevel, midt i alt dette, så har vi ikke noe i mot disse mennesker, disse denominelle mennesker. De er all right, de er fine. De er våre tilsluttede i Evangeliet, for Jesus sa: »Ingen kan komme til Meg uten at Faderen drager ham. Og...og alle dem som Faderen har gitt Meg, de vil komme.»

<sup>54</sup> Vi er bare ansvarlige for å så Sæd, (frø). Noen faller ved siden av veien, på forskjellige slags grunn. Noen falt og brakte Sæd. Så vi er bare såmenn av Sæd. Gud er Den som viser veien når de faller. Vi ber nå at det kanskje denne morgen ville det være en liten Sæd som faller et sted, som kunne oppmuntre noen. Og bare som et-et-et menneske...

dere inn i det. De kommer bort i fra dette Ordet, våre egne grupper er. Og jeg er forpliktet til et Budskap; ikke for å være annerledes, men på grunn av kjærlighet. Kjærlighet er korrigerende. Kom tilbake! Hold dere borte fra den tingen! Dere forkynner brødre, jeg bryr meg ikke om hva deres grupper gjør, hold dere borte fra det! Hold dere ute av det! Det er dyrets merke, hold dere borte fra det! Dere ser, det er Jesus som banker i denne Laodikea tidsalder. Ser dere hvor de har satt Ham utenfor? Han prøver å komme til enkeltmennesker, ikke...ikke (til) organisasjoner og grupper av mennesker Han prøver å få en *her*, og en *der*, og en *der*, prøver. »Alle som Jeg elsker, tukter Jeg.»

<sup>259</sup> Som den lille broderen hadde synet her, og sa at han hadde synet. Og sa, »Dette samme Lyset som du fikk, forårsaker din død også.» Ser dere?

<sup>260</sup> »Så mange som Jeg elsker, dem tukter Jeg; vær derfor nidkjær, vend tilbake. Jeg står ved døren og banker.» Se nå. Vaskebjørnfett vil ikke gjøre dette noe godt.

Men der er en Kilde fylt med Blod,

Trukket fra Emmanuels årer,

Hvor syndere dykker ned under floden,

Og mister alle sine skyldige flekker.

Den døende tyven gledet seg å se

Den Kilden på hans tid;

Der må jeg, endog mens han...

<sup>261</sup> Han åpnet mine øyne med Hans øyesalve. Hans Ånd kom ned og varmet Bibelen, Hans øyesalve. Jeg kunne ikke se Det. Jeg var bare en lokal Baptistpastor. Men en dag sendte Han Sin Ånd ned, ikke var det vaskebjørnfettet Han fikk varmt, men Han sendte den Hellige Ånd og Ild! Litt øyesalve raket over min Bibel...min Bibel...og jeg kunne se med mine øyne, jeg mener rakte det over mine øyne så jeg kunne se Bibelen. Og jeg så at, »Han var den samme i går, i dag og for evig. La et hvert menneskes ord være løgn, og Mine sannhet. Jeg står ved døren og banker.»

<sup>262</sup> En liten fortelling til. Har vi tid? [Forsamlingen sier, »Amen.» - Ed.] Ja, ja, så skal jeg gå.

<sup>263</sup> Det var en gammel darky, (neger) nede i Sør. Og, hans pastor, jeg kjente ham, en fin kar. Vi kalte ham for Gabe. Hans navn var Gabriel, og vi kalte ham bare for Gabe. Alltid, pastoren og jeg, vi...vi gikk en masse på jakt. Han var en gammel farget broder, og vi dro ut på jakt. Gamle Gabe likte å jakte mer

<sup>252</sup> Hvor mange vet hva en gammel oljelampe er, et gammelt høgt lampeglass? Dere vet, det var den store gamle månen, og ei ugle på siden. De brukte å ha den minste hånden i huset til å rense den gamle smørkjernen vet dere. Jeg brukte å ta en skvettlapp, (for) det plasket over hele meg; så jeg tok det gamle lampeglasset og snudde det over der for å hindre det fra å sprute. Ja, sannelig.

<sup>253</sup> Min bestefar var en pelsjeger. Min mormor kom fra reservatet. Han giftet seg med en Indianerpike fra Cherokee reservatet der i Kentucky og Tennessee, dere vet hvor, (i) Cherokee-dalen. Og de...han...han jaktet og satte feller hele tiden. Det var slik hans levebrød var.

<sup>254</sup> Og vi barna som lå der oppe. Noen ganger kunne det bli riktig kaldt. Og den brisen som kom gjennom der kunne gi oss forkjølelse i øynene, og våre øyne kunne lukke seg igjen om natten. Mamma kalte det for »materie.» Jeg vet ikke hva det er, men en forkjølelse ville komme i øynene dine. Og de sa, »Du har materie i øynene dine,» på grunn av, dere vet, den brisen som sirklet gjennom der, trekken som kom gjennom på natten. Våre øyne ville hovne opp og lukke seg.

<sup>255</sup> Og mamma ville komme til stigen, om morgenen da hun hadde laget biscuits, (Am. frokost rundstykker – Red.) Hun ville sette sirupen på bordet. Og hun ville si, »Billy!»

Jeg ville si, »Ja, mamma?»

»Du og Edward må komme ned.»

<sup>256</sup> »Mamma, jeg kan ikke se!» Jeg ropte på min bror, vi ropte på ham, »Humpy.» Jeg sa, »Han kan ikke se han heller. Våre øyne hadde fått materie i seg.

Hun ville si, »Ja vel, bare et øyeblikk

<sup>257</sup> Og bestefar, da han hadde fanget en vaskebjørn. Hvor mange vet hva en vaskebjørn er? Det er hva, og hun...Han fanget en vaskebjørn, tok fett av den og satte det i en boks. Og dette vaskebjørnfettet var et universalmiddel i vår familie. De ga det til oss mot sterk forkjølelse, med terpentin på, og kullolje. Vi svelget det for sår hals. Så få det vaskebjørnfettet varmt, og hun ville komme og massere våre øyne, og våre øyne ville bli åpne igjen. Det var vaskebjørnfett som gjorde det. Ser dere?

<sup>258</sup> Nå broder og søster, vi gikk igjennom et forkjølelses anfall i menigheten. Og en masse med religiøs trekk har kommet gjennom, og alle har fått forkjølelse. Og en masse med mennesker har fått sine øyne lukket til, og der er et stort Verdens Kirke Råd som kommer opp her, som kommer å tvinge

<sup>55</sup> For å avslutte mitt vitnesbyrd angående den lille damen som jeg skulle tale om. Denne damen brakte dette lille barnet, en liten gutt, jeg antar, omkring tolv år gammel, og kanskje ikke så gammel, for denne damen måtte bære ham. Og hun ga ham over. Og akkurat da, mens jeg ofret bønn for barnet, så hoppet den lille fyren ut av mine armer og løp nedover plattformen, med omtrent tre tusen fem hundre eller fire tusen mennesker. Og da de (så dette) for første gang, moren, som satt på fremste sete, (hun) bare besvimte og kantet over. Og en liten Amish pike...(Mennonitt)

<sup>56</sup> Er dere kjent med Amishfolket? Jeg vet ikke om dere har dem her ute, langt hår, de er meget kjære mennesker, og veldig rene fine typer. Dere vet, iblant alle Mennonittere, eller Amish, og så videre, så har de ikke et eneste tilfelle av ungdomskriminalitet. Kall dem for rare om dere vil, men vi har noe som mangler i våre hjem, som de har. De har ikke et eneste dokumentert tilfelle i retten, om ungdom som oppfører seg dårlig iblant dem. De oppdrar sine barn på bare en måte, og det er veien de går.

<sup>57</sup> Og denne unge damen var en berømt pianistinne, en vakker ung kvinne, og langt blondt hår satt opp bak. Og hun så over...hun var Amish, hun visste ingen ting om Pinsen, og heller ikke gjorde jeg. Men da hun så over plattformen, og så den lille gutten gå, som gikk over der, så løftet hun hendene opp i luften.

<sup>58</sup> Jeg vet at der er fanatisme, og jeg håper ikke at jeg er feil. Jeg...jeg er ikke en løgner. Jeg er ikke. Dersom jeg er feil, så er jeg ikke feil med vilje, jeg er uvitende feil.

<sup>59</sup> Men den piken kastet sine hender i luften, og det håret falt ned over hennes skuldre, og hun begynte å synge i en ukjent tunge. Og hun spilte på denne salme: »*Den Store Lege Nu Er Her, Den Store Herre Jesus.*» Og da hun hoppet opp derfra...jeg vet at dette lyder underlig, men denne piken hadde aldri visst noe om å tale i tunger, men hun sang i en ukjent tunge: »*Den Store Lege Nu Er Her, Den Store Herre Jesus.*» Og pianoet fortsatte å spille: »*Den Store Lege Nu Er Her, Den Store Herre Jesus.*» Vel, diss alterene hopet seg opp, og ned fra galleriet, ned på gulvet, (kom) folk ropene! Den piken sto over der, med sitt ansikt opp slik som dette, og talte i andre tunger; og pianoet, elfebens tangentene fortsatte å bevege seg:

*Den Store Lege nu er her,*

*Den store Herre Jesus,*

*Hans nåderøst gjenlyder*

*her, Å gi deg nu til Jesus!*

<sup>60</sup> Å, »hva øyet ikke har sett, og øret ikke har hørt, som er lagret for oss.» Vet dere hva jeg tror? Hvorfor skulle...hvorfor skulle vi noen gang akseptere en erstatning eller bare noe som er selvlaget tro, når himlene er fulle av det ekte, Guds virkelige kraft, som kan sette en sjel fri, som kan gjøre noe for oss? Gud velsigne dere. Det er så mange ting.

<sup>61</sup> Jeg fortalte dere aldri hvor dere skulle få tak i denne boken. Postboks 325, i Jeffersonville. Og dersom dere skulle skrive, så vil de sende den til dere. Eller (om dere) besøkte et av møtene, så ville de gi den bort.

<sup>62</sup> Jeg er veldig takknemlig for denne fine tiden med fellesskap. Og denne morgen så tenkte jeg på en liten fortelling som jeg brukte å fortelle hos de Kristne Forretningsmenn, om Sakkeus. Mange av dere har hørt meg fortelle den, om hvordan den lille fyren som ikke trodde på denne skjelningen fra Herren. Men jeg antar, som vi har hver tidsalder, (at) som dere ser en ekte, så ser dere (også) en etterligning. Og vi må bare holde ut med det. Men gode, solide tenkere, og Bibelske mennesker forstår. Og uten tvil...

<sup>63</sup> Da fru Aimee Semple McPherson, da hun var her på jord, i sin tjeneste, så ble det sagt at omtrent hver kvinnelige forkynner gikk med disse vingen. Dere vet, eller knapper slik som det, og de bar på en Bibel.

<sup>64</sup> Bare se på alle Billy Grahamene som er i landet i dag. Men vet dere hva? Billy Graham kunne aldri ta din plass. Jeg kunne ikke ta Billy Grahams plass, og han kunne ikke ta min. Jeg kunne ikke ta deres, og dere ikke ta min. Du er et enkeltmenneske, i Gud. Gud skapte deg slik du er for en hensikt. Om vi bare kunne finne vår plass, og så bli der. Dersom vi prøver å gjøre (noe annet) da er vi på noen andres område, hvor vi bare roter til Guds billede.

<sup>65</sup> Vi tar, slik som Billy Graham i den denominelle verden i dag, som han er, om vi kunne kalle det for »fotballspilleren» (når) han har ballen.

<sup>66</sup> Dersom dere prøvde å ta ballen fra deres egen mann, (medspiller) så ville dere bare få hele laget i uorden. Hold vakt om din mann. Fortsett å hold vakt om han. Hold (opphold) resten av dem, slik at han kan løpe. (Am. Fotball – Red.) Vi vil få mål etter en stund, og Jesus vil komme, og alt vil være over. Herren velsigne dere.

<sup>67</sup> Jeg går til det jeg sa om denne manne Sakkeus. Jeg hadde ham oppe i dette treet, dere vet, med blader trukket rundt ham. Og da han kom ned fra treet, så dro han hjem med Jesus. Og jeg sa: »Han ble medlem av »Full Gospel Business Men's Chapter.» Så er det noen Sakkeuser her denne morgen, så håper jeg at dere tar dette gode rådet om å bli medlem av »Full Gospel Business Men.» Full Gospel sier du? Ja sir.

Og en gjeng med Egyptere prøvde å følge Moses over det Røde Hav, men til slutt...»Som Jannes og Jambres sto imot Moses, vel, vi finner den samme tingen i de siste dager,» sier Bibelen.

<sup>244</sup> Bare litt videre nå. Jesus sa her, i denne... denne tidsalder, »Fordi dere sier at, jeg er rik, og har overflod.» Bare se hvordan vi er i dag, den rikeste kirke som noen gang har vært! Og dere pinsevenner ville ha hatt det mye bedre om dere hadde vært ute med en tamburin på hjørnet, slik som deres mødre og fedre var. Men dere fikk bedre kirker enn dem alle sammen nå, vokser hurtigst i hele verden; men hvor er den Guds Ånd som brukte å være iblant dem? Dere utelot den virkelige tingen. »Fordi dere sier, »Jeg er rik.»

<sup>245</sup> Husk at dette er Pinsebevegelsen som jeg taler til, fordi Pinsens tidsalder er den siste tidsalder. Alle vekkelsene vi har hatt, så har ikke noen annen organisasjon startet opp. Der vil ikke bli noen. Dette er enden. Hveten er moden nå. Den har kommet gjennom bladene og stilken, og agnene, (skallet) og det er ute til hveten nå. Det vil ikke bli noe mer. De begynte med et lite Høst Regn, men det falt bare rett inn; alt annet vil. Dette er Hveten som kommer frem. Legg merke til.

<sup>246</sup> Og fordi dere sier, »Jeg er rik og har overflod, og trenger ikke til noe, og vet ikke at du er ynkelig, elendig, blind, naken, og vet det ikke; så råder Jeg deg...» Å, du verden! »Jeg banker på din dør.» [Broder Branham banker på noe – Ed.] »Laodikea, Jeg banker på din dør, og råder dere til å komme til Meg og...og kjøpe gull prøvd i ild; hvite klær, så din nakenhet ikke skal bli sett.»

<sup>247</sup> Ta av disse ting, og ta på hva dere skulle, Kristi rettferdighet, Ordet. Ikke min rettferdighet; Hans rettferdighet.

<sup>248</sup> Jeg råder dere også til å komme å få øyesalve, til å salve dine øyne med, slik at dere kan se. Øyesalve!»

<sup>249</sup> Jeg er en Kentuckyer. Jeg ble født nede i fjellene, og vi pleide å ha en liten plass oppe på loftet. Og vi barn hadde støttet opp en liten stige av staur som vi gikk opp i hver kveld. Og vi la oss ned. De måtte legge et stykke seilduk over oss når det snødde. Vel, stjernene, gammel stavbordkledning...

<sup>250</sup> Hvor mange vet hva clap board, er? (Stavkledning, smale bord som er tynnere på den ene siden, brukt til veggkledning. Red.) Vel, broder, hvorfor gikk jeg ikke med overalls der oppe? Jeg er rett hjemme ser dere. Vel, den gamle stavkledningen!

<sup>251</sup> Hvor mange vet hva en halmadress er? Hva vet dere? Jeg tenkte at jeg følte meg veldig religiøs om noe. Vel, jeg antar at jeg er på hjemmebane nå. Det er fint. Og jeg har aldri visst om noe annet inntil for bare noen få år siden.

kommet bort fra deg, for ellers så ville du ikke ha ringt etter meg.» Hun begynte å gråte. Jeg sa, »Skal vi be.»

<sup>237</sup> Denne damen over i den andre sengen sa, »Vent et øyeblikk! Vent litt der!«

Jeg sa, »Ja, frue?»

Hun sa, »Trekk for det teppet!«

Og jeg sa, »Er du ikke en Kristen?»

Hun sa, »Vi er Metodister!«

<sup>238</sup> Jeg sa, »Vel, hva har det med det å gjøre? Det er ikke noe mer enn å si at du var en...at du var en fole, om du var i en grisebinge.» Jeg sa, »Det betyr ikke en eneste ting.» Ser dere?

<sup>239</sup> Men dere ser, det er hvor det kommer, den selvtrettferdigheten. »Det er mot vår tro!» Jeg sa at... »Vi vil ikke ha Guddommelig helbredelse i vår menighet, eller den slags saker.» Ser dere hva jeg mener? Ser dere? De vil ikke slippe (åpne opp) den døren. »Det er imot vår tro.»

<sup>240</sup> Der er bare en Tro. »En Tro, en Herre, en dåp.» Denne Tro!

Min tro ser opp til Deg,

Du Golgatas Lam,

Guddommelige Frelser;

Hør meg nå mens jeg ber,

Ta bort all min vantro.

<sup>241</sup> Synd! Synd, der er bare en synd, og det er vantro. En mann som drikker, er ikke en synder. Dere ser, det...det...det er ikke synd. Det er ikke synd å drikke. Det er ikke synd å drive hor. Å lyve, å stjele, det er ikke synd. Det er vantroens egenskaper. Dersom du var en troende, så ville du ikke gjøre dette.

<sup>242</sup> Der er bare to, du er (enten) en vantro eller en troende, det ene eller det andre. Dere gjør ikke alle disse ting og religiøse befalinger slik som det, bare fordi du er en vantro; dersom du var en troende, så er det Ordet du tror, fordi Kristus er Ordet. Ser dere? Så du er bare en vantroende fordi du tror en slags tradisjon, eller noen dogmer som er lagt til Bibelen eller noe, som denominasjonene gjør. Men en ekte troende står rett med det Ordet. Og Gud virker rett gjennom dette Ordet, rett gjennom for å la Det skje i denne generasjonen som vi lever i.

<sup>243</sup> Og legg nå merke til, og du sier, »Å, jeg...Broder Branham, Herren...» Vel, det er i orden, der var mange uomskjærte Filistre som dro en gang også.

<sup>68</sup> Den eneste som Jesus ville ha talt i, ville vært »Full Gospel.» Det stemmer. Er ikke det riktig? [Forsamlingen sier, »Amen.» Ed.] Så sikkert, for Han var hele Evangeliet, (Full Gospel.) Det stemmer. Han kunne ikke fornekte Seg Selv.

<sup>69</sup> Men jeg har noen få Skriftsteder skrevet ut her, for en liten alminnelig tekst. Det vil ikke ta noe mer enn noen få minutter, om dere vil holde ut med meg. Og før vi gjør dette...Nå, i vårt lille fellesskap av å komme sammen, og (som vi) snakket om labbene til bjørnen, i krukken, og så videre. La oss nå børste alt dette til siden, og bare tenke på at vi bli kjent med hverandre. Vi ønsker nå å gå inn i den dypere delen av Ordet.

<sup>70</sup> La oss bøye våre hoder nå, som vi nærmer oss Det. For, vi har ikke rett til å nærme oss Ordet, uten først å ha talt til forfatteren.

<sup>71</sup> Med våre hoder bøyet, våre øyne lukket, og jeg stoler på at våre hjerter er bøyet sammen med våre hoder. Jeg undres på, mens jeg løfter mine øyne og ser over forsamlingen, om det ville være noen her som ville si, i å løfte sine hender: »Broder, forkynner, husk meg i bønn. Jeg er, jeg er trengende i dag.» Gud velsigne deg. Han ser din hånd, Han vet hva som er under din hånd, i ditt hjerte. Må Han gi det er min bønn.

<sup>72</sup> Kjære Gud, som vi er takknemlige for denne bygning som vi, Dine ydmyke barn kan samle oss selv sammen under her, og bare samtale og ha fellesskap, bare være oss selv, som vi bøyer oss til Kristus, og begjærer å bli mer lik Ham. Det er forkynner brødre som sitter nær Herre, menn som er langt mer dyktigere i å stå her og gi ut dette Ordet enn meg, Din uverdige tjener. Men loddet har falt på meg. Og Far, jeg ber i dag, at om jeg sier noe som ikke ville være ifølge Guds vilje, at før jeg sier det, om Du ville lukke min munn; slik Du gjorde med løvens munn en dag, slik at de ikke ville plage Daniel.

<sup>73</sup> Og Far, vi spør Deg om å huske på hver og en, hver forkynner. Og denne vekkelse som pågår her i byen Herre, nede i Assemblies of God. Jeg ber, kjære Gud, at Du vil sende en slik vekkelse inn der så hele denne byen vil bli rørt av Guds Kraft, slik at alle disse skjenkestedene og omstreifende barn rundt på gatene vil bli brakt til Guds Trone, og bli fylt med Hans godhet og med Hans Ånd. Gi det, Himmelske Far.

<sup>74</sup> Og vi ber om i dag, at det er en mann eller kvinne, gutt eller pike, som har blitt brakt inn i dette møtet denne morgen, her under ly fra snøen; at den store Hellige Ånd vil besøke deres hjerter og tale til dem, på en hemmelighetsfull måte. Kanskje noen har drevet bort, som en gang var vertskap for Deg Herre, men nå har gått bort. Bring dem tilbake Herre, denne morgen.

<sup>75</sup> Og vi ber for dette chapter, for Broder Earl, og for hans hustru, og for de andre. Gi det Herre.

<sup>76</sup> Bryt Livets Brød til oss, som vi åpner Ordets sider, fordi vi vet at Bibelen ikke er gitt til egen tydning. Men, Gud trenger ikke oss til å tyde Hans Ord, Han er Sin Egen tolk. Han sa en dag: »La det bli lys,» og det ble lys. Han sa: »En jomfru skal unnfange,» og hun gjorde. »Og i de siste dager vil Jeg utgyde Min Ånd på alt kjød,» uansett hva verden sa, så gjorde Han det. Han trenger ingen tolk. Han tolker Sitt Eget Ord ved å gjøre Det levende, og stadfester det til å være så. Kom til våre hjerter Herre Jesus, og tolk for oss i dag, de ting som vi trenger. Vi spør om det i Jesu Navn. Amen.

<sup>77</sup> Nå i Bibelen, om dere vil vende til den. Jeg tror at jeg aldri har hatt et budskap som jeg har prøvd å tale om, uten at jeg først leste Ordet. Fordi, mine ord vil feile. Jeg er et menneske. Men Hans Ord kan ikke feile. Han er Gud. Så la oss nå vende oss for bare en liten tekst, og vi kommer til å være ute i løpet av omtrent tretti, førti minutter, om Herren vil.

<sup>78</sup> Vi ønsker å vende oss til Åpenbaringsboken, til det tredje kapittel i Åpenbaringsboken, og begynne med det fjortende verset. Og vi ønsker å lese en del, det er et budskap til Laodikea Menighetstid. Og jeg tror, jeg antar at omtrent alle Åndsfulle mennesker og Bibel lesere tror (at de) kunne si *amen* til dette, at vi er i Laodikea Menighetstid. Det er den siste tidsalder. Hør på Budskapet om menighetens tilstand til denne tid.

*Og skriv til engelen for Laodikeernes menighet: Dette sier Han som er Amen, Det Trofaste og Sanne Vitne, Opphavet til Guds skaperverk*

*Jeg vet om gjerningene dine, at du er verken kald eller varm. Om du enda var kald eller varm!*

*Derfor, fordi du er lunken og verken kald eller varm, vil Jeg spy deg ut av Min munn.*

*Fordi du sier: «Jeg er rik, har fått overflod og har ikke behov for noe,» og vet ikke at du er elendig, ynkelig, fattig blind og naken.*

*Så råder Jeg deg til å kjøpe gull av Meg, gull rensed i ild, så du kan bli rik, og hvite klær, så du kan være påkledd, så din nakenhets skam ikke skal bli avslørt, og øyensalve til å salve øynene dine med, så du kan se.*

*Alle dem Jeg elsker, dem refser og tukter Jeg. Vær derfor nidkjær og omvend deg!*

*Se, Jeg står for døren og banker. Om noen hører Min røst og åpner døren, da vil Jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med Meg.*

deres Frelser, da de dro bort derfra; nakne, med bare en liten lapp, en klut foran seg. Og da de dro bort derfra, så foldet de sine armer slik som dette, fordi de var i menneskers nærvær, etter at de hadde akseptert Kristus.

<sup>228</sup> Hvordan kan vi, søstre, hvordan kan vi i denne nasjonen hvor vi gjør krav på å tro og å være Kristne, og (så) hvert år kler de av seg mer? Når den personen (disse innfødte) aldri hadde hørt Kristi Navn, men bare aksepterte Ham i deres hjerte. Nei, dere kunne ikke fortelle dem at de var nakne, de visste det ikke. Men de dekket seg til slik som det, for å dra bort. Den neste dag, eller to, så kunne du finne dem med klær på, av et eller annet slag. Å du verden!

<sup>229</sup> Det er noe galt et sted. Det er forvrengning av teologi. Jesu Kristi oppstandelseskraft, slik som Han gjorde med mannen kalt for, »Legion,» vi finner ham kledd og i sitt rette sinn. Og jeg begynner å tro at det er en ånd på folket som driver dem inn i denne Amerikanisme og Franskisme, og all slags verdslighet og kirkeisme. Men la dem en gang komme til denne Mesteren, og de kjenner denne bankingen på døren, så vil de ta klær på seg og oppføre seg som kvinner og menn, og de vil bli gjenfødte Kristne. Amen. Ja.

<sup>230</sup> Nå er jeg ferdig, tyve minutter på tolv, bare et...(om) bare noen få minutter, la meg gå forbi noe. Bare et øyeblikk, noen Skrift- steder. Jeg ønsker og åpne en dør til. Er det i orden? [Forsamlingen sier, »Amen.» Ed.]

<sup>231</sup> **Den neste døren, er tro.** Ser dere, ditt privatliv...stolthetens dør, ditt privatliv. La oss nå åpne troens (dør). Det er bare en hel ring av dem, men la oss gå inn til tro.

<sup>232</sup> Dere vet, for en tid siden var jeg på et sykehus, og en ung kvinne gjennomgikk en operasjon. Hun ringte meg, (og) hun sa, »Broder Branham, jeg er frafallen. Vil du be for meg?»

<sup>233</sup> Jeg sa, »Ja frue, jeg vil være glad for å gjøre det.» Jeg sa, »Er du en frafallen?»

»Ja.»

<sup>234</sup> Jeg sa, »Vent et lite øyeblikk. La meg lese Skriften for deg.»

<sup>235</sup> Det var en dame som lå der i en seng, som så på meg, virkelig rar; hennes, og hennes sønn var omkring tyve år, en regulær Ricky, stående der og så på meg slik som dette.

<sup>236</sup> Og jeg sa: »Ja, frue,» jeg sa. Jeg leste Skriften til henne, »Om dine synder er som det røde skarlagen, skal de bli hvite som sne. Om de er røde som karmosin, skal de bli hvit som ull.» Og, du verden, jeg leste dette for henne. Jeg sa, »Om du har kommet bort, kommet bort fra Gud, men Gud har aldri

<sup>221</sup> Gutten var på sine hender og knær. Og den Hellige Ånd fortalte ham hvor han kom fra, hva som hadde skjedd, og sa, »Du vil snakke. Tenk på din broder, han er omtrent en halv mil der tilbake. Han hadde ridd på ei gul geit, og han skadet leggen sin.» Jeg sa: »Men, SÅ SIER HERREN, han er helbredet.» Her kom gutten med krykkene over sine hender slik som *det*. Det tok dem omtrent tyve minutter for militsen å roe dem ned.

<sup>222</sup> Denne gutten, på sine hender og føtter, slik som *det*, ned, kunne ikke engang reise seg opp, naken. Å du, slik en fryktelig ting! Han trodde at han var kommet opp her til turister, dere vet, for på en måte å gjøre jungel dans. Jeg tok kjettingen og ristet den. Jeg sa: »Om jeg kunne hjelpe denne stakkars skapningen, og ikke ville gjøre det, så ville jeg være...jeg ville ikke passe til å stå her tilbake. Men,» jeg sa, »jeg kan ikke hjelpe ham. Men jeg har en liten gave, og jeg kan bare sette den i gir, hva enn Herren sier.»

<sup>223</sup> Og da viste Herren det, og fortalte ham hvem han var, og sa, »Hans mor og far sitter der ute, de er Zuluer. Og sa, »De er usedvanlig tynne.» En Zulu veier i gjennomsnitt 150 Kg, pr. mann. Så ble det sagt, »De er uvanlige. Men denne gutten var født i et Kristent hjem, fordi på hans...på den høyre siden, som du går inn døren, er der et bilde av Kristus, i den lille hytten.» Og det var nøyaktig rett. Hans mor og far ble oppdratt. »Og *det* er hans navn.» Det er hvem han var, og alle ting. De kunne ikke forstå. Jeg så tilbake, og fikk se at han sto, i et syn der, så rett som han kunne. Han hadde aldri stått oppreist i hele sitt liv, han var født slik. Jeg sa: »Herren Jesus har gjort ham frisk.»

<sup>224</sup> Han var ikke engang i sin rette forstand, han prøvde å gå, »uh, ba, ba, ba,» slik som dette.

<sup>225</sup> Jeg fikk tak i kjettingen og ristet den slik som *det*. Jeg sa: »Jesus Kristus, sønn, gjør deg frisk. Stå opp på dine føtter.» Der sto han opp. Tårene rant nedover og ned fra hans sorte mage, som han gikk nedover slik som *det*. Jeg så tretti tusen tildekkede innfødte gi deres hjerter til Jesus Kristus.

<sup>226</sup> Så, på en Kiwanis Club, jeg sa nå...og de fortalte meg at jeg, »holdt på å bli en hellig-ruller» da jeg forlot Baptistkirken, slik at jeg kunne ha fellesskap med alt folket. De sa, »Du vil bli en helligruller.» Jeg satt sammen med en gjeng med mine Baptist brødre, jeg sa: »Dere har sent misjonærer inn der i de siste hundre og femti årene, og hvordan fant jeg dem? De bar fremdeles på avguder.» Jeg sa: »Men (ved) kraften av Jesu Kristi oppstandelse, så mottok tretti tusen Kristus på en gang.»

<sup>227</sup> Jeg ønsker å si til dere kvinner, vet dere hva som skjedde med de kvinnene? Jeg sa: »Rett på den grunn som dere står, så vil den Hellige Ånd fylle dere.» Og da de reiste deres hender for å akseptere Kristus som

*Den som seirer, ham vil Jeg gi å sitte med Meg på Min Faders trone, slik Jeg har seiret og satt Meg med Min Far på Hans trone.*

*Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene.*

<sup>79</sup> Må Herren velsigne lesingen av dette Ordet. Jeg vil nå ta, for bare en liten stund, en liten tekst kalt for: *DØRENE I DØREN. DØRENE I DØREN. Dette er en veldig... DØRENE I DØREN, bare tre ord. DØRENE I DØREN.*

<sup>80</sup> Dere kan kanskje si til meg: »Broder, det er antagelig hundre mennesker her. Tror du ikke at dette er en slags liten tekst, (tittel) når du har hundre sjeler fremfor deg?»

<sup>81</sup> Vel, det kan kanskje være sant, at teksten er liten. Men det er ikke størrelsen på teksten som teller. Det er hva det er. Det er hva teksten sier som teller.

<sup>82</sup> Jeg tror det var i Louisville, Kentucky, for en tid siden. En... en liten gutt var oppe på loftet og tøyset med noen gamle kofferter på kvistværelset, og han kom over et gammeldags frimerke. Vel, det første han tenkte på, var at han kanskje kunne få en iskrem for det. Det var en samler nede i gaten, så han tok av sted nedover gaten så raskt som han bare kunne gå. Og (han) sa: »Hva gir du meg for dette frimerket?»

<sup>83</sup> Samleren så på det, og det var på en måte noe falmet. Han sa: »Jeg gir deg en dollar.»

<sup>84</sup> Du verden, det var lettsolgt. Han ville latt det gå for fem cent, og vert glad for det, for å få en iskrem. Men det ble solgt for en dollar. Samleren solgte det for fem hundre dollar. Og senere, jeg vet ikke akkurat hvor det tok veien, (men) det ble gitt hundrevis av dollar for det. Dere ser, den lille papirbiten var ikke så mye, bare et stykke papir som dere ikke ville plukke opp fra gulvet. Men det var ikke papiret som telte. Det var hva som sto på papiret som telte.

<sup>85</sup> Og slik er det med lesningen av Guds Ord. Det er ikke bare papiret, verdien av papiret, eller størrelsen på papiret, det er hva som er skrevet på dette papiret. Og ett Ord er nok til å frelse verden, om det ville bli mottatt på den måten.

<sup>86</sup> For en tid siden var det...jeg leste en fortelling i dagene til vår edle...en av de største Presidenter som jeg tror nasjonen noen gang hadde, var (Abraham) Lincoln. Ikke fordi han kom fra Kentucky, men fordi han var en stor mann. Han var fattig på utdannelse, men allikevel så var det noe i hans hjerte, en hensikt.

<sup>87</sup> Jeg... jeg liker en mann med klarsyn. Jeg liker folk som har noe de kjemper for, og ikke bare ligge omkring: »Vel, hva enn som kommer vil være

all right.» Åh, vær oppe og på det! Og Lincoln lot aldri sin (manglende) utdannelse stå i veien; han hadde noe å gjøre. Jeg tror at hver Kristen burde være slik, finne din hensikt og gå å gjøre det.

<sup>88</sup> Hvert lem i dette chapter er ikke bare: »Vel, vi har en frokost hver måned.» det er ikke saken, »eller hver Lørdag.» (dere) har en hensikt i livet, noe som dere skal gjøre. La oss. Gud har plassert dere he; gjør noe med det. Hvert lem i hver menighet. Det er en vekkelse i byen. Den vekkelsen er der for en hensikt. La oss få noe ut av den. La oss gjøre noe med det.

<sup>89</sup> Mr. Lincoln. Det var en mann, en ung kar, han...han var i krigen, og han var, han var en feiging til å begynne med. Og en gang i tjenesten, så dro han seg bort fra sin post; og de fant noe imot ham, slik at han kom til å bli skutt. Og, åh, han...det var forferdelig. Og en ung fyr som elsket ham så mye, dro til Mr. Lincoln får å få en benådning. Han var President på den tiden, i de Forente Stater her, så han dro til ham for å få en benådning.

<sup>90</sup> Og han sa til ham, som han kom ut av sin vogn; og Mr. Lincoln, en høy skjegget, typisk sørsatsmann, tynn. Og han sa: »Mr. Lincoln, det er en gutt som kommer til å dø i løp av to dager fra nå. Han skal bli skutt, fordi han stakk av fra krigen.» Og han sa: »Mr. Lincoln, gutten er ikke noen dårlig gutt. Men alle disse flintlås geværene, (muskets) som ble avfyrt, og...og folk som døde, han ble så nervøs. Han var så opprørt at han kastet hendene opp og begynte å rope.» Og han sa: »Jeg kjenner gutten.» Han sa: »Mr. Lincoln, bare ditt navn på dette stykke papir kan redde ham. Vil du gjøre det?»

<sup>91</sup> Selvfølgelig, denne Kristne gentleman skrev øyeblikkelig under på papiret: »Benådet, *den og den.*» Skrev sitt navn, »Abraham Lincoln, De Forente Staters President.»

<sup>92</sup> Budbæreren dro tilbake så raskt som han kunne. Han løp til fengselssellen og sa: »Du er fri! Du er fri!» Her er Mr Lincolns, Mr. Lincolns underskrift. Du er fri!»

<sup>93</sup> Han sa: »Hvorfor vil du komme tilbake for å håne meg, når du vet at jeg skal dø i morgen?» Han sa: »Ta det bort herfra, du bare håner meg.» Og han ville ikke motta det. Han sa: »Nei, jeg...jeg vil ikke ha det.» Han sa: »Du gjør bare...» Han sa: »Dersom dette var...var Presidenten, så ville det hatt (hans) våpenskjold på seg, og det ville ha sitt rette papir.» Han sa: »Men det er hans underskrift!»

<sup>94</sup> Han sa: »Hvordan skal jeg kjenne til hans underskrift?» Han sa: »Du gjør bare narr av meg, du prøver bare å få meg til å føle det godt.» Og han begynte å rope, og snudde ryggen til. Gutten ble skutt neste morgen.

Metodist. Jeg er en Baptist. Jeg er en Presbyter. Jeg er en Pinsevev. Jeg er *dette og det.*»

<sup>211</sup> Pinse! Husk nå, la meg rette det ut; Pinsen er ikke en organisasjon. Pinsen er en opplevelse som du mottar. Dere Metodister, Baptister, og alle, kan oppleve pinse. Dere kan ikke tilsluttes Pinsen, 'for det er ikke noen måte å slutte seg til på.

<sup>212</sup> Jeg har vært i Branham familien i 55 år. De spurte meg aldri om å bli en Branham. Jeg ble født en Branham.

<sup>213</sup> Og det er hvordan du er en Kristen. Du er født en Kristen. Det stemmer.

<sup>214</sup> Å, dette privatlivet! »Å, jeg skal si dere, min pastor går til disse dansene (stedene), og vi danser twist. De har det.» Ja vel. Ser dere? »Ikke kom og fortell meg hva jeg kan og ikke kan gjøre. » Ja vel, du vil bare ikke slippe Ham inn.

<sup>215</sup> Bare slipp Ham inn en gang, og gå så tilbake til twist (dansen) eller rock and roll, eller hva du kommer til å gjøre, se hva du kan gjøre. Du kan ikke gjøre det. Slipp Ham inn en gang, og prøv så å ta på deg et par shorts, noen av dere kvinner.

<sup>216</sup> Jeg vet at jeg holder dere i lang tid, men jeg ønsker å si en ting til, dersom det er i orden, i denne betydning.

<sup>217</sup> Jeg antar, det største møte som Herren noen gang lot meg holde for Ham var i Bombay, hvor jeg hadde omkring fire hundre tusen (mennesker), men, og omkring to hundre tusen i...i Afrika, Durban, på veddeløpsbanen. Den ettermiddagen så sa jeg, etter å ha sett slike store underlige ting som vår nådige Herre kom ned og gjorde. Jeg sa, »Misjonærene lærte dere Ordet, men Ordet er gjort levende. Hva Han har sagt har kommet til liv.» Og så, når det var fire og tyve tusen helbredelser som skjedde på en gang, og billass etter billass med (rulle) stoler der; (ved) bare en liten enkel bønn. De hadde sett den Hellige Ånd... Disse mennesker som ikke hvem de var og hvor de kom fra. Det var alt de ønsket å de. Ser dere?

<sup>218</sup> Og jeg spurte: »Hvor mange er det som ønsker å motta Kristus?» Det var tretti tusen som sto opp på sine føtter, tildekkede innfødte, bærende på avguder.

<sup>219</sup> Doktor Bosworth, Doktor Baxter og dem, begynte å gråte. Og Doktor Bosworth løp opp og sa, »Broder Branham, dette er din kroningsdag.»

<sup>220</sup> Broder Baxter sa, »Broder Branham, jeg undres, jeg tror de mente fysisk helbredelse.»



<sup>202</sup> Ja, det er en dør der. Jeg ønsker å ta en annen dør. Jeg blir alt for mye såret. Det er en annen dør der, rett ved siden av den døren, rundt på høyre side, og den døren er **døren til ditt privatliv**. Å! Å, du vil ikke at Han skal rote med det. »Nå, om jeg ønsker å dra ut til et lite cocktail selskap, hva har du med det? Hvilken menighet skal fortelle meg hva jeg skal gjøre?» Uh-huh, der har du det. Ser dere? »En tiendedel av lønningen min? Hvem skal fortelle meg hva jeg skal gjøre? Det er mitt eget privatliv! Jeg tjener disse pengene. Jeg har mitt eget liv. Jeg går med shorts hvis jeg vil. Det er mitt Amerikanske privilegium.» Det er sant. Så sikkert. Riktig.

<sup>203</sup> Men om du er et lam, og ikke ei geit, du ser, det er Lam Han er etter. De vil bli adskilt en dag.

<sup>204</sup> Et får har ull. Det er den eneste ting det har. Og den kan ikke fabrikkere den ullen. Vi er ikke spurt om å fabrikkere Åndens frukt, men å *bære* Åndens frukt. Og så lenge som det er et får, så vil det bære. Det trenger ikke å fabrikkere. Kjertler og alt i det er får, så det må lage ull fordi innsiden av ham har kjertler og adrenalin og saker som skal til for å lage ull.

<sup>205</sup> Og når du er en Kristen, så vil du klare deg med Ordet. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier. Du behøver ikke å bringe opp noe, ikke bringe ned noe, dra, pumpe opp. Du er en Kristen. Du bare automatisk bærer Åndens frukt. Ser dere? Og det er slik det er. Ser dere?

<sup>206</sup> Men folk i dag, de vil ikke ha deg til å tøyse med deres privatliv.

<sup>207</sup> Den eneste tingen du gjør, er bare og åpne hver en dør rundt omkring, og sier, »Kom inn Jesus.» Se hva som skjer. Når du ser i Boken, så er du antatt å skulle gjøre *dette*, du vil gjøre det. Hvorfor? Du er et får fra begynnelsen.

<sup>208</sup> Men om du bare ønsker å holde Ham ved døren, (ved) bare å si, »Jeg sluttet meg til menigheten. Jeg er like så god som deg. Jeg har akseptert Kristus.» Kanskje er det bare hva du har gjort. Men gjorde du Ham til *Herre*? Ser dere?

<sup>209</sup> Herren kan ikke sette ned en Bok med regler og si et Ord, og så komme og fornekte Det. Og hvis du sier at du har den Hellige Ånd, og Bibelen sier en bestemt ting du skal gjøre, og du sier, »Å, jeg tror ikke *Det*.» Husk bare på, at den ånd som er i deg er ikke den Hellige Ånd, 'for Han kan ikke fornekte Seg Selv. Det stemmer. Han kan ikke fornekte Seg Selv. Han skrev Ordet, og Han våker over Det, for å utføre Det. Ser dere? Så det er ikke den Hellige...

<sup>210</sup> Det er en ånd all right. Kan hende at det er en...en menighets ånd. Det kan være pastorens ånd. Det kan være verdens ånd. Det kan være. Jeg vet ikke hva det er, men hva enn det er, det kan være en denominell ånd, »Jeg er en

<sup>95</sup> Så etter at Gutten var død, og Presidentens navn på dette stykke papir, at han var benådet, hva så? De prøvde det i Høyesterett, som er den høyeste av alle våre domstoler. Vi liker ikke alltid hva de sier noen ganger, vi liker ikke deres avgjørelser, men vi må holde oss til det allikevel, fordi det er holdepunktet. Det er aller høyeste. Det ble sagt i denne avgjørelsen: »En benådning er ikke en benådning med mindre den blir mottatt som en benådning.»

<sup>96</sup> Og slik er det med Guds Ord. Det er en benådning dersom det blir mottatt som en benådning. Og det er Guds Ord, Det er Guds kraft til alle dem som vil tro Det og akseptere Det.

<sup>97</sup> Uansett om du ser på Det og sier: »Å, det har floket seg opp, det har vert en million oversettelser, og alt dette.» Det kan hende det er slik for noen. hverandre. Om Han dømmer det ved Metodistene, så er dere Baptister ferdige. Om Han dømmer det ved Pinsebevegelsen, så er resten av dere ferdige.

<sup>100</sup> Men Han vil ikke dømme det ved kirken. Bibelen sier,: »Han vil dømme verden ved Jesus Kristus, og Kristus er Ordet.» Så dere ser at vi er uten unnskyldning, det er (ved) Guds Ord Han vil dømme oss; og uansett hvor lite, ett ord i betydning til Dette, sier Åpenbaringsboken i 22:18.

<sup>101</sup> Først så vil jeg begynne i Første Mosebok. Gud ga den menneskelige rase Sitt Ord, for å befestet dem selv fra døden, synd og sorg, eller enhver katastrofe. Et kjede av Hans Ord. »Du skal ikke røre dette bestemte tre, for, den dag du eter derav, den dag skal du dø.» Og et kjede er ikke noe bedre enn dets svakeste ledd. Og våre sjeler er trukket over helvete, holdene til dette kjedet; bryt en (lenke), det er alt du trenger å gjøre. Eva brøt ikke en setning, hun brøt ett Ord, ved Satan. Det var i begynnelsen av Boken.

<sup>102</sup> I midten av Boken kommer Jesus og sier: »Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord.» Ikke en del av dem, bare litt her og der, men, »Hvert Ord som går ut av Guds munn.»

<sup>103</sup> Da Han var død, oppstanden, og gikk til Himmelen, og kom tilbake og ga Johannes...som Han sa etter Hans oppstandelse. Han sa: »Hva om...» »Hva vil skje med *dette* menneske?»

<sup>104</sup> Jesus sa: »Hva vedkommer det deg om han lever til Jeg kommer?» Visste ikke eksakt om hans liv ville, men hans tjeneste ville fortsette. Og Han løftet ham opp, i det fjerde kapittel i Åpen-baringsboken, og viste ham alle ting som skulle komme, som vi lever i, endog til denne teksten i dag.

<sup>105</sup> Og så i det 22de kapittel, det siste kapittel, og det attende vers, så sier Han: »Om noen tar bort ett Ord av denne Bok, eller legger ett ord til Den, hans

del skal bli tatt bort fra Livets Bok.» Ser dere? Så vi tror at mennesket lever ved hvert Guds Ord.

<sup>98</sup> Men for meg så er Det fortsatt Guds Ord, »Jesus Kristus, den samme i går, i dag, og for evig.» Han er forpliktet til å stå med dette Ordet.

<sup>99</sup> Han må dømme kirken en dag. Og hvis Han dømmer den ved den Katolske kirke, som de sier at Han vil, da, hvilken av de Katolske kirker vil Han dømme det ved? De er forskjellige fra Jeg tror det, og jeg vet at det er sant. Det betyr ikke noe hvor lite det er. Det trengs bare ett ord for å gjøre det.

<sup>106</sup> (Jeg) tenker på hvor lite og ubetydelig, idet jeg ser mange av mine Kanadiske venner som sitter her. Jeg husker at jeg var i Canada, da Kong George...Den som jeg hadde det privilegium å be for, når han ble helbredet, av denne *multiple sklerose*. Han led den dagen, av *sklerosen*, og han hadde også mageproblem, et magesår, som mange av dere Kanadiere vet om, og Amerikanere også. Men i å se ham passere gjennom der, sittende i den vognen, han...han var en konge. Han oppførte seg selv som en konge. Hans vakre dronning satt ved siden av ham, i sin blå kjole, og som han kom ned gatene.

<sup>107</sup> Og en venn av meg, og jeg sto sammen. Og da den vognen dro forbi, så bare snudde han hodet og begynte å gråte. Jeg la min hånd på hans skulder, og jeg sa: »Hva er det som er galt?»

<sup>108</sup> Han sa: »Broder Branham, der drar min konge og hans dronning.» Vel, jeg...jeg satte pris på det.

<sup>109</sup> Så jeg tenkte: »Dersom en Kanadier, under regjeringens overhode, ikke regjeringens overhode, men under et Engelsk regjeringsoverhode, kongen dro forbi, hvis det kunne få en Kanadier til å gråte, til å snu sitt hode og gråte. Hva vil det bli når vi ser vår Konge?» Og å tenke over det, at vår del vil være Dronningen.

<sup>110</sup> Og alle barna hadde fri fra skolen, de små barna, de ble gitt små Britiske flagg. Det Kanadiske flagget er kalt for noe annet. Broder Fred, hva er det Kanadiske flagget kalt for? [Broder Fred Southmann sier: »Union Jack.» - Ed.] Union Jack. Men de ga dem et lite Britisk flagg, til å vinke med. Og da kongen dro forbi, så sto alle de små fyrene og vinket med deres lille flagg, og ropte til kongen. Og...og der var hornmusikk som spilte: *God Save The King*, (Gud Frels Kongen) som han marsjerte gjennom gaten

<sup>111</sup> Å, om dere bare kunne få et...Om dere kunne få et overblikk av hva som kommer til å bli ved den oppstandelsen der!

<sup>112</sup> Og da de ble instruert, de små fyrene, om å vende tilbake til skolen så snart som paraden var over. Og da de små fyrene dro tilbake, så var det en skole

piske ham; hans bryst sto ut, haka opp, rett til jobben! Han sa, »Jeg vil kjøpe han.»

<sup>196</sup> Han sa, »Å nei!» Eieren sa, »han er ikke til salgs. Huh-uh.»

Han sa, »Vel, er han en slave?»

Sa, »Ja.»

<sup>197</sup> Han sa, »Vel, hva er det som gjør han så annerledes?» »Før du ham annerledes?»

Han sa, »Nei, de spiser alle sammen der ute i byssa.»

Sa, »Er han sjefen over dem?»

Sa, »Nei, han er bare en slave.»

»Vel,» sa han, »hva er det som gjør ham annerledes?»

<sup>198</sup> Han sa, »Du vet, jeg undret meg selv over det. Men,» han sa, »over i hjemlandet hvor de kommer fra, i Afrika, så er den guttens far konge i en stamme. Og selv om han er en utlending, så oppfører han seg som en kongssønn.»

<sup>199</sup> Å, jeg tenkte, hvilken ting det er for en ung Kristen dame og en ung mann. Kvinne, slutt å gå med slike klær som det! Mann, slutt å fortelle disse usømmelige vitsene og alt dette stoffet! Vi er Kongens sønner og døtre. Kle deg som en dronning, kle deg som en...en dame. Opptre som en gentleman, ikke la ditt hår vokse ned slik som *dette*. Bibelen sier, »Det er galt (naturen lærer deg) for en mann å ha langt hår. Og det er en vanære og en kjent ting for en kvinne å endog be med sitt hår klippet.» Og hva med disse? »Det er en...en vederstyggelighet for en kvinne å ta på seg klær som hører mannen til.» Den store uforanderlige Gud forandres ikke. Men likevel er det i dag likeså løst som resten av vår nasjon er. Det er en skam! La oss opptre som Guds sønner og døtre. La oss leve som det. Vi er, vi er Kongens sønner. Vi er. Vi er. Rett nå med denne haugen med rot og skitt og urenhet rundt her, og folk som kaller seg selv »Kristne» og fremdeles opptre slik som det.

<sup>200</sup> Men husk, vi fikk et bank (på døren) en dag, og vi lukket Ham inn, stolthet og alt forsvant. Amen. Jeg bryr meg ikke hva de kaller meg!

Å, Jeg antar at jeg er litt gammeldags,

Men min Frelser var også gammeldags.

<sup>201</sup> Stemmer det? Dere har hørt sangen. Vær gammeldags! Ikke prøv å etterligne noen andre. Han er vårt Eksempel. Prøv å bli lik Ham, og Ånden i deg vil hjelpe deg til å gjøre det. Å gjøre ditt liv som Hans.

<sup>189</sup> Men der er en avskillelse, Kristi Brud er adskilt fra resten av menighetene, det er nøyaktig riktig: Den naturlige kirken, og den åndelige Menighet; den kjødelige kirken, og Ordets Menighet. Det har alltid vert. »Jesus kom til Sine egne, Hans egne tok ikke imot Ham; men alle dem som mottok Ham!»

<sup>190</sup> Så der brukte å være oppkjøpere, meklere som dro forbi og kjøpte disse slavene. En gang var der en som kom til en stor plantasje, og han så på dem. Slavene ble slått hardt, og alle ting, dere vet. De var borte fra sine hjem. De ville aldri dra tilbake igjen. Boerne, Hollenderne hadde dratt over og fått tak i dem, brakte dem hit og solgte dem. De ville aldri se pappa igjen, eller mamma igjen, de ville aldri se sine babyer igjen. De avlet dem med hverandre; tok en stor mann og avlet ham med en stor kvinne, borte fra hans egen hustru, for å lage større slaver. Å, Gud vil stille dem til ansvar for det en dag! Det stemmer. Det er ikke rett.

<sup>191</sup> Slik som Abraham Lincoln sa en gang, da han gikk av båten der i New Orleans, tok av seg sin ovnsrør hatt...

<sup>192</sup> Han så tre eller fire små negre som kom ned, sto der uten sko på, hvor de hadde... En ku hadde ligget og fått...fått frosten av bakken, de sto der etter at de hadde jaget inn kuene. Deres små føtter hadde sprukket, de blødde. De sang, »Du har sko, jeg har sko, og alle Guds barn har sko.»

<sup>193</sup> Da han gikk i land fra båten der nede, og gikk opp til okseinnhegningen, så var der en stor diger neger som sto der oppe og pisket ham omkring, testet hans hjerte. Han jaget ham opp og ned gaten, med en pisk etter seg; og så sjekket hans hjerte for å se om se var i orden. Hans stakkars lille hustru sto der, med to tre unger under armen sin slik som *det*, for å selge ham, for å avle ham med en større kvinne. Gamle Abraham Lincoln stakk hatten under armen sin, slik som *det*, og slo med sin neve, og han sa, »Dette er galt! En dag så vil jeg slå til imot dette, om det skal koste meg livet mitt.» Og over der, i et museum i Chicago, ligger det en kledning med blod på, som befridde denne negeren fra dette.

<sup>194</sup> Og jeg sier at denne synden og ting er galt! Gud hjelpe meg å slå til imot det, og alle andre forkynnere av Evangeliet. Vi er født som frie Guds barn. Vi har ikke noe å gjøre med noen læresetning eller kult som jager oss inn i Kirkenes Verdensråd. Vi er fri fødte mennesker, i den Hellige Ånd. Vi har en rett. Vi kom ut fra slikt stoff som det der, for å være Pinsefolk. Det stemmer. Vi er nå fri. Vi behøver ikke å bøye oss ned til disse ting igjen.

<sup>195</sup> Men denne oppkjøperen sa idet han så over hans slaver, ett hundre eller noe, av dem, på en stor plantasje, han sa: »Si meg!» En liten kar der, de slapp å

som savnet en liten pike. Og de dro overalt for å finne den lille fyren, opp og ned gatene. Og til slutt, bak en telegrafstolpe sto den bitte lille, tynne lille piken og bare gråt sitt lille hjerte ut.

<sup>113</sup> Vel, lærerinnen tok henne opp og...[Blankt område på lydbåndet – Ed.] »Hva er det som er galt? Fikk du ikke se kongen?»

Hun sa: »Jo, jeg så kongen.»

Hun sa: »Vinket du med flagget ditt?»

Hun sa: »Ja, jeg vinket med flagget.»

Hun sa: »Vel, hvorfor gråter du?»

<sup>114</sup> Hun sa: »Du ser, lærerinne, jeg er så liten, og de andre sto fremfor meg, og de var større. Og jeg vinket med flagget, men han så det ikke.» Og hun var opprørt over det.

<sup>115</sup> Men det er ikke slik med vår Konge! Å, Han ser den minste lille ting vi gjør. Og Han vet om selve tingen og tankene som er i våre hjerter, hva enn vi gjør, hvor lite det enn er. Og hvordan tjener vi Ham? Som vi tjener hverandre. Dersom jeg ikke elsker dere, hvordan kan jeg da elske Ham? Ser dere? »Hva enn dere har gjort i mot en av Mine minste små har dere gjort mot Meg.» Ser dere?

<sup>116</sup> Det er...det er de små ting som vi noen ganger etterlater ugjort, som bryter hele kjedet ser dere, og lar oss gå fri, bare denominelt bevisst, og glemmer disse små ting som virkelig er absolutt vesentlige ting. Alt, hvert Guds Ord, er vesentlig. Ingen ting av Det kan utelates. Vi må ta hvert Ord av Det, akkurat slik det ble skrevet.

<sup>117</sup> »Jeg står ved døren,» sa Jesus, i denne Laodikea tidsalder, »og banker.» La dere merke til, at det er den eneste menighetstid som Han var satt utenfor Sin menighet? I alle de andre menighetstidene var Han på innsiden av menigheten. Gjennom Metodister og Lutheranere, og så videre, så var Han på innsiden, (av) menigheten. Men her er Han utenfor, våre læresetninger og ting har jaget Ham ut av menigheten. Men Han står der ute, og banker fremdeles. »Den som vil høre og åpner døren, vil Jeg komme inn til, og ete med dem, og gi ham legedom for hans øyne, og...og klær, og gi ham Himmelens rikdommer; den som vil høre Meg banke.»

<sup>118</sup> Jeg tenkte på navnet til den kunstneren som tegnet det bildet, malte dette bildet, av døren. Da han...Dere vet, alle store bilder må gå gjennom linjen, eller kritikernes galleri, før det kan bli hengt i de Berømte Hall, (Eng. Hall of Fame – Red.) Det originale bildet vil nå løpe opp i millioner av dollar.

<sup>119</sup> Men dere ser, det er som Menigheten, som må gå gjennom kritikernes hall. Vi går gjennom. Du kommer til å bli kalt for »helligruller,» du kommer til å bli kalt for alle ting. Men om du bare kunne holde din posisjon i Kristus, så vil Han en dag ta oss til de Berømtes Hall. Men først må vi holde ut kritikk. Der er hvor vår ubetydelighet står, der er hvor det vises. »Den som ikke kan tåle tukt er et uekte barn, og ikke et Guds barn.» Uansett hvor mye han har tilsluttet seg menigheten, og hva enn han har gjort, han er fortsatt, (uekte) dersom han ikke kan tåle tukt. Han er uekte, og ikke et ekte Guds barn. Men et ekte Guds barn bryr seg ikke om hva verden sier. Alt annet er underordnet. Han har sitt sinn på Kristus, og det avgjør det. Ja. Hva enn Kristus sier, det vil han gjøre. Han er alltid med Sitt folk, Hans Brud. Han er på frieri med Henne. En dag skal det bli et Bryllupsmåltid.

<sup>120</sup> Og denne kunstneren, da det (maleriet) gikk gjennom kritikken, samlet en gjeng med kritikere seg rundt denne kunstneren. Jeg kommer ikke på navnet hans. Jeg prøver å tenke på Michelangelo, men han var skulptøren til monumentet av Moses. Men jeg kommer ikke på hans navn. Men han sa, »Ditt bilde er enestående,» sa, »Fordi, Han holder en lykt i Sin hånd, og det viser at Han kommer i det mørkeste av natten.» Han sa, »Og så er Han ved døren, med Sitt hode, Sitt øre, slik at Han ikke vil være... vil være sikker på å ikke gå glipp av det svakeste lille rop. Han har Sitt øre vendt mot døren, og Han banker på døren.» Han sa, »Men sir, det er en ting som du har glemt i ditt bilde.»

<sup>121</sup> Og kunstneren hadde brukt hele sin levetid på å male det, og han sa, »Hva er det jeg har glemt, sir?»

<sup>122</sup> Han sa, »Uansett hvor mye Han banket, så har du glemt å sette på en dørklinke. Det er ingen klinke på døren.» Om du legger merke til døren, så er det ingen klinke på den.

<sup>123</sup> »Å,» sa kunstneren, »Jeg malte det slik ser du, sir,» han sa, »klinken er på innsiden. Du er den som åpner døren. Du åpner døren.»

<sup>124</sup> Å, hvorfor banker en mann på et menneskes dør for? Han prøver å komme inn. Han prøver å få komme inn. Han har kanskje noe som han ønsker å fortelle deg eller snakke med deg om. Han har et budskap for deg. Det er grunnen til at folk banker på hverandres dør. De har en grunn for å gjøre det. Det kan ikke skje uten en grunn. Du ville ikke gå til en manns hus med mindre det er en grunn for å gå; om ikke for annet enn et besøk, gi en beskjed, eller noe. Det er en grunn for et menneske til å gå og banke på en annen manns dør.

Jeg sa, »Ja, men vi er ikke.»

Hun sa, »Vi er ikke?»

Jeg sa, »Nei.»

<sup>181</sup> Jeg sa, »Når jeg drar inn i Tyskland, så finner jeg en Tysk ånd. Da jeg dro til Finland...» Ved badstuen der oppe, mange av dere Finske vet, kvinnene gir dem badene. Så det er bare en Finsk ånd. Mektige fine mennesker, men hvor enn du drar, så finner du en Nasjonal ånd.

<sup>182</sup> Gå inn i en menighet og se på pastoren, om han er virkelig vill og driver på, så vil forsamlingen være det samme. Ser dere? De tar hverandres ånd i stedet for den Hellige Ånd.

<sup>183</sup> Det er grunnen til at vi har så mye forvrengt Bibelsk lære. I stedet for å komme tilbake til tegningen så har de tatt ånden til en denominasjon. Ser dere? Men Ordet er likeså fremmed for dem som det var i de dager da Jesus kom frem og introduserte det virkelige sanne Evangelium. De sa, »Han er en djevel. Han er Belsebub.» Ser dere? Men der har dere det.

<sup>184</sup> Og hun sa, »Vel da, (hvis) vi ikke er Amerikanere, hva er vi da?»

<sup>185</sup> Jeg sa, »Vårt Kongerike er Ovenfra.» Vi er fri, gjenfødt. Guds Kongerike er inne i dere. Opptre som Der oppe, dere er utsendinger Derfra. Jeg sa, » Vi er borgere her, lever her i kjødet. Men, vår Ånd, vi er pilegrimer og fremmede.» Vi er fremmede for verden nå, endog vår egen nasjon, for vi har akseptert invitasjonen når det banket på vårt hjerte, for å bli en del av Ham, Hans Ord. Og Ordet ordner oss, får oss til å leve og opptre som Kristne.

<sup>186</sup> For en tid siden, i Sør, en liten fortelling. Det var en konge... eller en (slave) oppkjøper. De solgte slaver. Det var i tiden da det var avskillelse, og de hadde slaver i Sør. De var et... De ville dra dit og kjøpe dem, akkurat slik som dere ville gjøre med en brukt bil.

<sup>187</sup> Nå, jeg er en integrerer, absolutt... jeg mener en segregist, (skiller.) Jeg er en segregist. Fordi, jeg bryr meg ikke om hvor mye de diskuterer, du kan ikke være en Kristen og så være en integrerer, (sammenslutter.) Det er nøyaktig riktig. Til og med Gud skiller Sine nasjoner. Han skiller Sitt folk. »Kom ut fra dem!» Han er en... Han er en segregist. »Ikke engang... Rør ikke deres urene ting!» Han trakk Israel, den Jødiske rase, ut av hver rase i verden. Han er en segregist.

<sup>188</sup> Men jeg tror ikke at noe menneske skal være slave. Gud skapte mennesket; mennesket skapte slaver. Jeg tror ikke at en skal styre den andre, enhver rase, hudfarge, eller noe.

<sup>174</sup> Jeg gikk inn på et sted i går, da, å, en pervers gjeng kom inn. De, mannen hadde håret i øynene, og det kom ned i nakken, og med trikot på, slike som små barn går med til skolen, Og med store sko på, og munnen halvt åpen. Man kunne se at de var kriminelle. Og (de) gikk inn der slik som det og sa, »Vi er Franske.»

<sup>175</sup> Hvem i all verden ville leie en slik mann i sin forretning? Hvordan kan de få et levebrød. Og jeg så et par ekte gutter sitte over der...De kom fra universitet der nede, disse beatnikene gjorde, eller jeg tror at de kaller seg for veggedyr eller biller, eller noe likt det, noe av det stoffet som kommer fra England. Og hvem der inne, ville leie en slik mann til å arbeide for seg? Ville dere sette en slik mann i din virksomhet, dere forretningsmenn? Dersom dere ville, så er dere, der er noe, dere har ikke kommet nær nok til Korset ennå.

<sup>176</sup> Se på disse kvinnene ute på gaten, og det er en vanære! Kan hende uskyldige kvinner med disse bitte små klærne på seg, det er en vanære, måten de ser ut på. Vel, sier dere, »Kvinne, du driver hor.»

<sup>177</sup> De sier, »Vent et øyeblikk unge mann! Jeg er like mye dydig som jeg...» Det kan være så, i dine egne tanker. Det kan hende at det er slik, endog bevist ved medisinsk undersøkelse, at du er.

<sup>178</sup> Men, husk, på Dommens Dag, så kommer du til å svare for å ha begått utroskap. Jesus sa: »Den som ser på en kvinne med lyst, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte,» og du fremstilte deg selv for ham. Ser dere hvordan djevelen har fått dem forblindet? Det er en vanære. Det er en skam. Dere ser, de har en ånd. Det er en ånd som gjør dette. Det er en vanhellig ånd.

<sup>179</sup> Men en ekte Hellig Ånd vil få en kvinne til å kle seg anstendig og se hellig ut.

<sup>180</sup> Min hustru sa til meg en gang. Vi gikk nedover gaten, og vi fant en kvinne med en kjole på, tilbake i vårt land, (stat.) Det var en meget underlig ting, ikke alt for mange Pinsevenner der tilbake. Så vi fant at hun hadde kjole på seg. Og hun sa, »Billy,» hun sa, »Jeg kjenner noen av de kvinnene. De sang i koret her nede i disse kirkene.» Jeg sa, »Sikkert.»

Hun sa, »Vel, og de gjør krav på å være Kristne?»

Jeg sa, »Kjære, se her. Vi er ikke...»

Hun sa, »Hvorfor gjør vårt folk?»

Jeg sa, »Se her kjære, vi er ikke av deres rase overhodet.»

Hun sa, »Hva?» De er Amerikanere.»

<sup>125</sup> Hvor enn det er et spørsmål, så må det være et svar. Det kunne ikke være et spørsmål uten at det var et svar. Så det er hva vi ser etter i Bibelen, dagens spørsmål. Bibelen har svaret. Og Kristus er Svaret.

<sup>126</sup> Mange betydningsfulle mennesker har banket på dører ned gjennom sin levetid, og mange har banket i svunne tider; og antagelig, om tiden fortsetter, så vil det være mange flere betydningsfulle mennesker (som banker).

<sup>127</sup> For det første, kanskje om noen banket på din dør, så ville du smette rundt og dra gardinet til siden, for å se hvem som er der.

<sup>128</sup> Dersom du var opptatt, som vi gjør krav på å være nå til dags, »Alt for opptatt til å gå på møter, alt for opptatt til å gjøre *dette*. Og, dere vet, min menighet tror ikke på noe slikt.» Dere ser, vi er bare litt utenfor behov, noen ganger, fra Ordet.

<sup>129</sup> Men du drar gardinet til siden, så ser du hvem som står der. Og om det er en viktig person, så løper du kvikt til døren.

<sup>130</sup> La oss gå litt tilbake, og ta noen få mennesker som banket. La oss gå tilbake og tenke på Farao i Egypt for mange hundre år siden. Hva om...om Farao, Egyptens konge, kom ned til en småbondes hjem? Og denne småbonden hadde på en måte vært uenig med Farao, og han trodde ikke på hans politikk, og han var uenig med ham. Og... og; men her står Farao, stående ved døren til en murer, eller en klattmaler, som vi ville kalle dem, nede i Egypt. Og han drar gardinet tilbake, og der står den mektige Farao ved døren. Og han banker; (med et) smil i sitt ansikt. [Broder Branham banker på noe – Ed.] Den småbonden ville åpne døren og si: »Kom inn, store Farao, må din ydmyke tjener finne nåde for ditt åsyn. Om det er noe innenfor mine vegger, jeg er som en slave for deg, Farao. Du har beæret meg over mine brødre. Du har kommet til mitt hus, og jeg er en fattig mann. Du besøker bare konger og adelsmenn, og viktige mennesker. Og jeg er uviktig. Men du besøker meg, du ærer meg, Farao. Hva er det din ydmyke tjener kan gjøre?» Uansett hva Farao ville spørre om, endog hans liv, så ville han gi det. Så sikkert. Det var en ære.

<sup>131</sup> Eller for eksempel, den sene Adolf Hitler, da han var Tysklands Fører. Hva om han ville ha dratt ned til en soldat's hus? Og den gjengen med Nazi soldater leiret seg omkring, og før du visste ordet av det, så banket det noen på døren. Og den lille soldaten sa: »Å, jeg føler meg dårlig denne morgen! Hustru, fortell dem å gå sin vei.»

<sup>132</sup> Og hun smatt over til døren, trakk gardinet til siden. Hun sa: »Ektemann! Ektemann, kom deg opp kvikt!»

»Hva er i veien? Hvem er det som står der?»

»Hitler, Tysklands Fører!» Å du verden!

<sup>133</sup> Den lille soldaten hoppet tilbake, fikk sine klær på seg kvikt, og sto i giv akt, gikk til døren og låste opp, åpnet døren og sa: »Heil Hitler!» Dere ser, han var en stor mann, i sine dager i Tyskland. »Hva er det jeg kan gjøre?»

<sup>134</sup> Om han hadde sagt: »Gå og hopp ned fra fjellskrenten her ute,» så ville han ha gjort det. Hvorfor? Der var ingen mer, der var ingen mer viktig mann i Tyskland, i Nazitiden, enn Adolf Hitler var. Han var en stor mann. Og han... Og hvilken ære, når han bare besøkte generaler og store menn. Men her var han ved døren til en liten infanterist! Å, det ville sannelig vert en ære for ham.

<sup>135</sup> Vel nå, hva med Flagstaff? Vi skal bringe det litt nærmere hjem. Hva om denne ettermiddag, at...at vår President, Mr, Johnson, L. B. Johnson. Hva om han ville stige av et fly her ute et sted? Nå er vi alle i en klasse av mennesker. Vi er alle fattige. Kanskje en har en litt bedre jobb, kanskje et litt bedre hus. Men alt i alt så er vi bare mennesker. Men hva om han kom ned til ditt hus her nede, kanskje den mest ydmyke av oss, og han banket på døren; og du gikk til døren, og der sto President L. B. Johnson ved din dør? Det ville være en stor ære. Kan hende at du er uenig med ham, i politikk. Men du ville være en beæret mann, i å ha de Forente Staters President ved din dør. Hvem er du og hvem er jeg? Og her står Lyndon Johnson ved din dør! Kan hende at du er en Sosialist eller Republikaner, eller er fullstendig uenig med ham, men likevel ville det være en ære.

<sup>136</sup> Og vet dere hva? Fordi du ble gitt denne ære, så ville fjernsynet vise det på skjermen i kveld. Så sikkert. Avisene ville ha store overskrifter i morgen, her i Flagstaff avisen, at, »John Doe, (Am. Uttrykk) De Forente Staters President fløy til Flagstaff i går, og bare landet, uten engang en invitasjon, og banket» på din dør. Ydmyk! Den Presidenten ville ha et navn av å være en ydmyk mann, så stor som han er, å komme til min eller din dør; vi er ingenting; og så komme og snakke til oss.

<sup>137</sup> Du ville dra nedover gaten og si: »Ja, jeg er karen. Presidenten besøkte meg.»

<sup>138</sup> »Stå stille, la meg få ditt...få ditt portrett, (bilde) se rett på meg. Hvordan vil du se ut når du drar av sted?» Du ville være en viktig person. Så sikkert.

<sup>139</sup> Hva om Englands dronning ville komme, selv om du ikke er under hennes herredømme? Men det ville være en ære for noen av dere kvinner å underholde Englands dronning, selv om du ikke er under hennes domene. Men, likevel så er hun en stor person, hun er den største dronning i verden, på denne tid.

<sup>171</sup> Si nå, »Dette har ikke!» Å, jo da, det gjør det også. Det er hva Bibelen sier: Det stemmer. Du ser, det er et lite ord der, at du ikke ønsker Ham der. »Vel, min pastor!»

<sup>172</sup> Jeg bryr meg ikke om hva pastoren sier: Det er hva Bibelen sier, »at det er en skam for en kvinne å gjøre slik.»

<sup>173</sup> »Vel,» sier du, »vi burde lære oss ting, Broder Branham, hvordan vi skal få den Hellige Ånd, og hvordan å være *dette* og *det*.» Hvordan skal dere lære algebra hvis dere ikke kjenner deres ABC? Vet ikke engang hvordan å se ut som en, kle seg som en. Det er en skam å se disse kvinnene på gaten i dag.

<sup>174</sup> Jeg gikk inn på et sted i går, da, å, en pervers gjeng kom inn. De, mannen hadde håret i øynene, og det kom ned i nakken, og med trikot på, slike som små barn går med til skolen, Og med store sko på, og munnen halvt åpen. Man kunne se at de var kriminelle.

<sup>168</sup> Ser dere? Der har dere det. Ja, du ville la Jesus få komme inn, du ville slutte deg til menigheten og sette navnet ditt på, akseptere Jesus som din Frelser; men hva med å være din Herre, når Han har fått fullt herredømme? Når Han er herre, så har Han alt, (alt) tilhører Ham; du er fullstendig overgitt til Ham nå.

<sup>169</sup> Men den lille stoltheten. »Å, mener du, for oss kvinner, at vi skal la vårt hår vokse?» Vel, det er hva Han sa. »Må vi slutte med å gå med manikyr, eller sminkesaker?» Det er hva Han sa. »Vel, hva tror du syforeningen ville (si)? De ville kalle meg for gammeldags.» Vel, bare behold stoltheten din. Sett i gang. Han vil stå ved døren, og det er så langt som Han kan komme.

<sup>170</sup> Men når du er rede til og åpne den døren, og la Han få komme inn, så vil Han rense det ut for deg. Shorts vil gå tilbake til søppeldunken, og barbereren vil sulte til døde dersom han bare klipper kvinners hår, til en ekte troende.

<sup>171</sup> Si nå, »Dette har ikke!» Å, jo da, det gjør det også. Det er hva Bibelen sier: Det stemmer. Du ser, det er et lite ord der, at du ikke ønsker Ham der. »Vel, min pastor!»

<sup>172</sup> Jeg bryr meg ikke om hva pastoren sier: Det er hva Bibelen sier, »at det er en skam for en kvinne å gjøre slik.»

<sup>173</sup> »Vel,» sier du, »vi burde lære oss ting, Broder Branham, hvordan vi skal få den Hellige Ånd, og hvordan å være *dette* og *det*.» Hvordan skal dere lære algebra hvis dere ikke kjenner deres ABC? Vet ikke engang hvordan å se ut som en, kle seg som en. Det er en skam å se disse kvinnene på gaten i dag.

velkommen. Derfor ville jeg sette pris på det hvis dere fikk meg til å føle meg velkommen.

<sup>164</sup> Men om jeg gikk inn i ditt hus, og du fortalte meg: »Stå du her ved døren nå, ikke bland deg bort i noe!» Jeg ville ikke føle meg alt for velkommen. Ville dere? Nei, du ville ikke føle deg velkommen. Noen ville invitere deg inn, og si: »Vent nå! Ja, kom inn, men stå rett der!»

<sup>165</sup> Der er en liten dør når du er inne i det menneskelige hjerte. Vi skal bare tale om et par av dem. Vi har ikke tid til å gå gjennom alle disse dørene, fordi det er mange av dem. Ser dere? Men la oss si, i de neste ti minutter, tale om et par, tre dører.

<sup>166</sup> På den høyre siden av det menneskelige hjerte, når du går inn døren, er der en liten dør på den høyre siden, og den er kalt for: »**stolthetens dør.**» Å, du! »ikke gå inn gjennom den døren!» De vil ikke ha Herren inn der, i den døren, som er stolthet. »Jeg er av god familie. Jeg kan passe meg! Å, ja, se nå, Jeg skal si deg, jeg...jeg...» Det er stolthet. »Ikke bland deg bort i noe der inne!» Han kan ikke føle Seg velkommen så lenge som du holder den stolthetens dør lukket.

<sup>167</sup> Han må ydmyke deg. Det er hva Han kommer inn for. »Mener du å fortelle meg at jeg må gå ned der og oppføre meg som resten?» Vel, du behøver ikke, det er sikkert. »Vel, jeg skal si deg, hva tror du jeg må gjøre neste gang jeg skal til bedriftsrådet? Hva ville jeg gjøre dersom jeg møter min...min arbeidsgiver i morgen? Og at jeg måtte ha den Ånden på meg, og jeg ville hoppe opp der, midt i arbeidet mitt, og begynne å tale i tunger, å, det ville ydmyke meg. Nei, hold deg borte derfra!»

<sup>168</sup> Ser dere? Der har dere det. Ja, du ville la Jesus få komme inn, du ville slutte deg til menigheten og sette navnet ditt på, akseptere Jesus som din Frelser; men hva med å være din Herre, når Han har fått fullt herredømme? Når Han er herre, så har Han alt, (alt) tilhører Ham; du er fullstendig overgitt til Ham nå.

<sup>169</sup> Men den lille stoltheten. »Å, mener du, for oss kvinner, at vi skal la vårt hår vokse?» Vel, det er hva Han sa. »Må vi slutte med å gå med manikyr, eller sminkesaker?» Det er hva Han sa. »Vel, hva tror du syforeningen ville (si)? De ville kalle meg for gammeldags.» Vel, bare behold stoltheten din. Sett i gang. Han vil stå ved døren, og det er så langt som Han kan komme.

<sup>170</sup> Men når du er rede til og åpne den døren, og la Han få komme inn, så vil Han rense det ut for deg. Shorts vil gå tilbake til søppeldunken, og barbereren vil sulte til døde dersom han bare klipper kvinners hår, til en ekte troende.

Sannelig er hun, politisk talt. Men om hun spurte deg om noen små pyntegjenstander på veggen din, som du verdsetter så høyt, så ville du gi dem til henne. Det ville være en ære for deg å gjøre det. Så sikkert, hun er Englands dronning.

<sup>140</sup> Og dere ville bli æret av Presidenten. Og alle ville snakke om ydmykheten til Englands dronning, som fløy over for å hilse på en bestemt kvinne i Flagstaff, en liten ubetydelig person. Avisene ville skrive om det, og nyhetene ville sende det.

<sup>141</sup> Men, dere vet, den mest viktige Person til alle tider, Jesus Kristus, banker på din dør. Og Han blir bortvist, mer enn alle konger og monarker enn det noen gang har vært. Det stemmer. Og det kan hende du aksepterer Ham og går ut og sier noe om det, så vil verden der ute le deg opp i ansiktet. Ingen nyheter vil...

<sup>142</sup> Hvem kunne komme til din dør, som var større enn Jesus Kristus? Hvem kunne banke på din dør, som var større enn Jesus Kristus? Hvem kunne gjøre det? Guds Sønn. Hvem kunne banke på ditt hus, som ville være mer viktig? Og likevel så banker Han dag etter dag. Og dersom du skulle akseptere Ham, så ville du bli kalt for en fanatiker. Ser dere hvordan verden kjenner sine egne? Det stemmer. Men Han ville ikke komme med mindre Han hadde en grunn for å komme.

<sup>143</sup> Hvordan tror dere at ydmykheten til President Johnson, eller dronningen av England, eller til en hvilken som helst person, ville bli fremvist, ydmykheten til den store viktige personen, for å banke på din dør!

<sup>144</sup> Hva med ydmykheten til Guds Sønn? Hvem er vi, foruten syndere, skitne, »født i synd, formet i ugudelighet, kom inn i verden og talte løgner. Og så vil Guds Sønn komme og banke på din dør.

<sup>145</sup> Nå, Englands dronning kan hende spør deg om en tjeneste. Kan hende tar hun noe fra deg. Kanskje også Presidenten, han kan spørre deg å gjøre ting som du ikke ville gjøre. Han kan hende vil spørre deg om kjære ting som du ikke ville gi opp, som ikke ville bety noen ting for han.

<sup>146</sup> Men Jesus bringer noe med Seg til deg når Han banker. Han bringer en benådning. Ikke forkast den. For, som det ble prøvd i retten her, så vil det også være i Himmels Kongerike. Dersom Han banket og brakte benådning, og du forkastet den, og døde i dine synder, så ville du gå fortapt; selv om du hadde den ære av å sitte i et møte som dette, selv om du hadde den ære av å være i vekkelsen, eller din menighet, og du hørte pastoren tale et Evangelisk budskap. Og forsamlingen sa, »Ja, jeg var der.» Kanskje du, vanskelig å fortelle hva

dere alle kunne si. »Jeg hørte sangen. Jeg likte det. Jeg hørte vitnesbyrdene. Det var virkelig.» Men du forkastet Det.

<sup>147</sup> Hva om jeg var en ung mann og fant en ung dame; hun var vakker, hun var en Kristen? Hun ville bli...Hun var hver kvalifi...[Blankt område på lydbandet – Ed.] Du kan ikke finne noe feil med Det, men du må legge mennesketradisjoner til side. Du sier, Å, jeg tror at Det er rett. Jeg ser at Gud sa Det.» Men du må akseptere Det. Da blir den kvinnen en del av meg. Da blir du en del av Ordet, som er Bruden. Dersom Han er Ordet, så vil Bruden bli Ord-Bruden. Sannelig vil Hun det! Du må akseptere Det. Du ville... du kunne si hva du ville, du kunne skryte av Presidenten; men vanligvis når Jesus snur og kommer til vår dør, så viser vi Ham bort. Dere ser, vi vil ikke ha noe med Ham å gjøre. Vi sier: »Vel, en annen dag.»

<sup>148</sup> Hva om du banket på noens dør? La oss snu bildet rundt for et minutt. Hva om du gikk og banket på noens dør, og du hadde noe for dem? Og, de var til deg omtrent slik som du ville være til Gud. Vel, dersom du gjør, all right, men du hadde ingen streng festet. Så når du banket på en annens dør, og de tittet ut av vinduet, og drog for gardinet; eller kom til døren og sa: »En annen gang!»

»Vel, jeg ville like å...»

<sup>149</sup> »Jeg har ikke tid denne morgen!» Vet du hva du ville gjøre? Antagelig den samme tingen som jeg ville gjøre, og resten av dem. Du ville ikke gå tilbake mer.

<sup>150</sup> Men ikke Jesus. »Jeg står for døren og banker,» til stadighet bankende. [Broder Branham fortsetter å banke på noe – Ed.] Ser dere? »Den som søker,» ikke (et) søk. »Søker! Den som banker!» Banker, banker er en fortsettelse, banker! Den som søker, det skal...» Ikke bare...

<sup>151</sup> Som lignelsen om den urettferdige dommeren. Kvinnen dro og ønsket hevn, revansje, men hun kunne ikke få det. Han... Konstant så banket hun og ba innstendig. Og hun sa... »Bare for å bli kvitt henne, så vil jeg hevne hennes fiende.»

<sup>152</sup> Hvor mye mer vil den Himmelske Far? Det burde være oss som banket på Hans dør. Det burde vært Adam som skulle ha løpt opp og ned i Haven, ropende: »Far, Far, hvor er Du?» Men i stedet, i stedet for det, så var det Gud som løp opp og ned i Haven, »Sønn! Sønn, hvor er du?» Det bare fremviser hva vi er. Vi gjemmer oss alltid i stedet for å komme rett ut og bekjenne det. Vi prøver å løpe og gjemme oss bak noe. Det er bare menneskets natur; vi har det på den måten. Ja sir.

<sup>153</sup> Dere ville gi disse mennesker det beste dere hadde, alt. Men dere ville ikke, dere, dere, dere ville ikke akseptere Jesus. Jeg mener ikke dere, men jeg mener folket her.

<sup>154</sup> Eller kanskje du kunne si dette, du kan si, »Forkynner, jeg gjorde nettopp det. Jeg...jeg åpnet mitt hjerte og lot Jesus få komme inn. Jeg gjorde det for ti år siden. Jeg gjorde det for tyve år siden.» Vel, det kan være nøyaktig riktig, men er det alt du gjorde? Ser dere?

<sup>155</sup> Jeg vil spørre dere nå. Dersom dere ville invitere noen i ditt hus, og så når du kom innenfor døren... Eller at noen inviterte deg inn, (og) sa: »Kom inn.»

<sup>156</sup> »Ja, jeg har en hensikt, jeg vil dra utenfor byen å bli æret, ser du.» Det er slik mange mennesker aksepterer Kristus. »Jeg, jeg...jeg vil tilhøre kirken. Jeg tilhører det store *så* og *så* stedet her nede, hvor Doktor Ph. LL. Tilhører, dere vet. Og det er den største kirken. Borgermesteren går der, og alle ting, dere vet. Og jeg tilhører den kirken.» De slapp Ham inn, bare så mye. »Ja, jeg vil akseptere Ham,» for en personlig vinning.

<sup>157</sup> Men hva da hvis Jesus kom inn i hjertet? Mange folk aksepterer Ham fordi de ikke ønsker å gå til helvete. Men når Jesus kommer inn i ditt hjerte, så ønsker Han å være Herre. Ikke bare en Frelser; men Herre også. *Herre* er »herskerskap.» Han kommer inn for å...å ta over.

Du sier: »Stemmer det, Broder Branham? Så sikkert.

<sup>158</sup> Hva om...og jeg inviterte deg til mitt hus, og du kom inn døren? Og du banket på døren, og jeg så utenfor. Jeg sa: »Ja, kom inn. Om du kan hjelpe meg, så gjør det. Men når du kom inn, så ville ikke jeg at du skulle befatte deg (med ting) omkring i mitt hus. Stå rett der ved døren!»

<sup>159</sup> Husk at vår tekst er »dørene» innenfor døren. Innenfor det menneskelige hjerte er der mange små dører, og de små dørene skjuler en masse med ting. Å bare slippe Ham inn, er ikke alt sammen, når Han kommer inn.

<sup>160</sup> Når jeg kommer inn i deres hus, om dere hilste meg velkommen i døren, (så) ville du si, »Kom inn Broder Branham, jeg er så glad for å se deg.

<sup>161</sup> Jeg ville si: »Vel, det er et privilegium for meg å komme til ditt hus!»

<sup>162</sup> »Å, vil du ikke komme over og sitte ned? Broder Branham, gå gjennom vårt hus, føl deg selv hjemme!» Å, du!

<sup>163</sup> Jeg ville gå over til kjøleskapet, og få meg et av disse digre smørbrødene, omtrent slik som *det*, ta av meg skoene, og gå inn i soverommet og legge meg ned. Og jeg ville bare ha et...et virkelig gastronomisk jubileum ser dere. Hvorfor? Fordi jeg følte meg velkommen. Dere fikk meg til å føle meg